

Газету
нагороджено
призом АСКУ
"За вагомий внесок
у розвиток вітчизняного спорту"

Український

ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

Четвер, 17 вересня 2009 року • № 136 (2235) • Ціна вільна

ХРЕСТИНИ ПО-ДОНЕЦЬКИ

БРЮГГЕ — ШАХТАР
17 вересня. 22.05. Брюгге. Стадіон "Ян Брейдель"

У четвер на поле стадіону "Ян Брейдель" команди введе на поле арбітр зі Швеції Мартін Інгварссон. Асистентами арбітра будуть співвітчизники головного рефері Петер Мартінссон і Ерік Бергстен.

Це буде вже четверта зустріч суперників у єврокубках. Вперше вони зіграли в 95-му році. Тоді ще зовсім інший "Шахтар" бився з бельгійцями, але все-таки поступився — 0:1, 1:1. У 2002 році бельгійці й "Шахтар" зустрілися в останньому кваліфікаційному раунді Ліги чемпіонів (1:1, 1:1), і в серії пенальті переміг "Брюгге". За все це гірники помстилися в 2004 році. Цього разу вже в першій грі кваліфікації вони перемогли так, що питання були зняті — 4:1. У другій грі рахунок був 2:2. Зараз бельгійський клуб найменш небезпечний. Це вже не та команда, яка колись двічі проходила гірників (на щастя, гірники теж змінилися!), тому грати з цими хлопцями буде значно легше.

Пам'ятаю, коли писав подання "Аустрії", теж співав соловейком, який нам легкий суперник дістався, а вийшло що. Але "Шахтар", це не "Металург", і тому ні про що, окрім принаймні чотирьох очок в двоматчевій дуелі, й чути не хочу. Подивіться, як грає та ж збірна Бельгії у відбірній групі до ЧС-2010, або на шлях того ж "Брюгге" до групового раунду Ліги Європи.

Перед початком сезону в команді сталися певні кадрові зміни. Спочатку "пройдемося" по тих, хто залишив команду. **Елрію ван Хеерден** атакуючий півзахисник перейшов до англійської прем'єр-ліги, де гратиме за "Блекберн". Ця втрата не така вже й значна. По-перше, південноафриканець не був на сто відсотків основним, а по-друге, не так багато забивав. Ось захисник **Філіпп Клемент** — втрата суттєвіша (22 матчі в минулому сезоні, 3 голи), але ж людині вже 35 років. Тому й перейшов до "Жерміналя", аби спокійно без різних навантажень у вигляді єврокубків дограти кар'єру. Лівий захисник **Берт Еванс** у минулому сезоні зіграв 18 матчів, а зі здобутків можна пригадати хіба що п'ять жовтих карток. Основний у позаминулому чемпіонаті нападник **Душан Джокіч** (26 матчів, 4 го-

ли) перейшов до румунської "Астри". Це й зрозуміло — у сезоні-08/09 хлопець відіграв лише два матчі, та й ті не повні (разом 25 хвилин). Центральний захисник **Лорен Ціман** (16 матчів) перейшов до "Кортійка" на правах оренди, як і **Брехт Капон** (11 матчів). А колись перспективний вихованець дортмундської "Борусії" опорний півзахисник **Марк-Андре Крушка** повернувся до Німеччини, де виступатиме за котбуську "Енергі".

Якщо говорити про поповнення, то треба зазначити, що воно за якісними показниками переважає втрати. На позицію правого захисника був запрошений "підтоптаний" (31 рік), але постійно граючий **Карл Хоеффенс**, цей бельгієць три останні сезони провів у Англії, де виступав за "Сток Сіті" та "Вест Бромвіч" (загалом 131 матч, 5 голів). Навряд чи в найближчий рік можна буде розраховувати на молодого бразильця **Клебера**, зважаючи на його вік (18 років), але на замітку взяти треба, він — лівий захисник. Скоріш за все, на заміну Клементу був придбаний молодий (як для такої позиції) **Райян Донк**. Хлопець належав "АЗ", але останнім часом грав у оренді в ВБА. Незважаючи на молодий вік, у цього футболіста вже є досвід гри в єврокубках (Кубок УЄФА). Що вийде з атакуючого півзахисника **Івана Перишича**, ми ще побачимо, але не в цьому році, напевне. Його придбали за 200 000 євро у "Сошо", яке до цього "здавало" футболіста в оренду. Чи поліпшаться справи у нападі з приходом камерунця **Кумаха**, сказати не берусь, але в минулому сезоні в другій бундеслізі цей гравець забив 14 голів, завдяки яким його колишня команда "Дуйсбург" нажила на 450 000 євро. Продали за 1 млн., а придбали за 550 млн.

СТАТИСТИКА ІГОР ТА ГОЛІВ СЕРГІЯ РЕБРОВА			
Сезон	ЧС	Сезон	КС
1991	7-2	1991/92	3-1
7-2		3-1	
Сезон	ЧУ	Сезон	КУ
1992	19-10	1992	6-1
1992/93	23-5	1992/93	6-2
1993/94	10-2	1993/94	1-0
1994/95	24-8	1994/95	6-1
1995/96	31-9	1995/96	5-1
1996/97	30-20	1996/97	1-0
1997/98	29-22	1997/98	7-7
1998/99	22-9	1998/99	5-5
1999/00	20-18	1999/00	4-2
2005/06	27-13	2005/06	5-1
2006/07	17-6	2006/07	2-0
2007/08	9-1	2007/08	2-0
261-123		2009/10	1-0
Сезон	СКУ	Сезон	КА
2005	1-0	2000/01	5-3
2006	1-0	2001/02	3-0
2-0		2004/05	2-0
Сезон	ЧА	Сезон	КЛА
2000/01	29-9	2000/01	2-0
2001/02	30-1	2001/02	6-3
2004/05	26-1	2004/05	3-1
85-11		11-4	
Сезон	ЧТ	Сезон	КТ
2002/03	13-2	2003/04	3-1
2003/04	25-2	3-1	
38-4		3-1	
Сезон	ЧР	Сезон	КР
2008	24-5	2008/09	1-0
2009	7-0	1-0	
31-5		1-0	
Сезон	КЧ	Сезон	СКР
1993/94	2-1	2009	1-0
1994/95	7-1	1-0	
1995/96	3-0	Сезон	ЗБУ
1996/97	2-0	1992	1-0
1997/98	12-8	1993	3-0
1998/99	14-8	1996	5-1
1999/00	16-10	1997	10-3
2005/06	1-0	1998	5-4
2006/07	7-2	1999	10-4
2007/08	5-1	2000	5-0
69-31		2001	8-0
Сезон	УК	Сезон	7-1
1992/93	2-0	2002	7-1
1996/97	2-0	2003	7-0
4-0		2004	4-0
«Шахтар»	35-14	2005	3-1
«Динамо»	361-163	2006	7-1
«Тоттенхем»	75-16	Ч	422-145
«Фенербахче»	41-5	К	68-25
«Вест Хем»	31-2	КЛ	11-4
«Рубін»	33-5	СК	3-0
«Ірпін»	1-0	ЕК	73-31
СУМА	652-220	36	75-15

Куточок статистики

ДОЛЕНОСНЕ ПЕРЕХРЕСТЯ СЕРГІЯ РЕБРОВА

Серед топ-новин цього тижня — інформація про те, що легенда вітчизняного футболу Сергій Ребров, можливо, відновить ігрову кар'єру в одеському "Чорноморці". За останніми даними, наразі экс-капітан "Динамо" взяв деякий час на роздуми. Відтак варто огляну-

ти основні віхи кар'єри Сергія. Загалом Ребров виступав у семи клубних командах (дані по сезонах): "Шахтар" (Донецьк) — 1991-1992; "Динамо" (Київ) — 1992/93-1999/00, 2005/06-2007/08; "Тоттенхем" (Лондон, Англія) — 2000/01-2001/02; "Фенербахче" (Стамбул, Туреччина) — 2002/03-2003/04; "Вест Хем" (Лондон, Англія) — 2004/05; "Рубін" (Казань, Росія) — 2008-2009; і, зрештою, "Ірпін" (Гореничі) — літо 2009. Звернуть увагу на таблицю, де основними умовними показниками є такі: Ч — чемпіонати країн (ЧС — СРСР, ЧУ — України, ЧА — Англії, ЧТ — Туреччини, ЧР — Росії); К — національні Кубки (КС — СРСР, КУ — України, КА — Англії, КТ — Туреччини, КР — Росії); КЛ — Кубок англійської ліги (КЛА); СК — Суперкубки країн (СКУ — України, СКР — Росії); ЕК — євротурніри (КЧ — Кубок чемпіонів, УК — Кубок УЄФА); ЗБУ — показники за національну збірну України. Як бачимо, вихованець донбаського футболу провів у професіональному спорті 20 повних сезонів, 652 рази вийшовши на поле в офіційних матчах, 220 разів відзначившись у воротах суперників. За всіма показниками він входить до п'ятірки найвидатніших у літописі українського варіанту гри мільйонів.

Володимир БАНЯС,
Віктор СТРІХА.

Наш сайт в інтернеті www.ukrainian-football.com

Переплатити «Український футбол» на кожен наступний місяць можна до 10 числа попереднього. Тобто на листопад — до 10 жовтня.

Група "А"

ТУРИН

ЮВЕНТУС — БОРДО — 1:1 (0:0).

Ювентус: Буффон, Касерес, Леротта, Каннаваро (Зебіна, 67), Гроссо, Тьягу (Поульсен, 81), Феліпе Мело, Маркізіо, Джовінко (Каморанезі, 73), Амаурі, Яквінта.

Бордо: Каррассо (Раме, 55), Шальме, Сіані, Планіус, Тремулінас, Менегатто, Діарра, Плашил (Гуффран, 77), Вендел, Гуркюф, Шамах.

Голи: Яквінта (63) — Плашил (74).

Звісно, що цей "Ювентус" і той (до вимушеного вильоту до Серії Б) різні речі, але дивитися, як італійці пропускали гол було морально важко. Гуркюф зробив навіс із кута штрафного, Менегатто продовжив головою на дальню стійку, а чех Плашил, можна сказати, зайшов з м'ячем у ворота. Як це не дивно, але гол, забитий французами у другому таймі, виглядав навіть дещо запізнілим, бо вже з перших хвилин гості затисли імениту команду на її половині поля, змусивши її захищатися. У центрі поля дива дриблінгу демонстрував Менегатто, для якого цей матч проходив під знаком подвійної мотивації (свого часу Фернандо грав у Серії А), на лівому фланзі тероризував оборону господарів Плашил.

На початку другого тайму кіпер французів Карассо був травмований і, можливо, саме це стало сигналом для туринців. Гості вже не так впевнено почували себе в захисті, що й вилілося в гол. Каннаваро з центра поля розрізав усю захисну лінію "Бордо" і Яквінта, вийшовши вічна-віч, пробив у ближній кут. На мою думку, такі м'ячі, воротар, що грає у Лізі чемпіонів, повинен брати. Про гол гостей я вже розповідав. Цікомо справедлива нічия для обох команд.

ХАЙФА

МАККАБІ — БАЙЕРН — 0:3 (0:0).

Маккабі: Давидович, Тейшейра, Бокколі, Двалішвілі, Голаса, Гадир (Осман, 68), Масилела, Катан, Кейнал, Кайал (Арбейтман, 68), Мешумар (Рефаелов, 73).

Байерн: Бутт, ван Бюйтен, Лам, Бадштубер, Праньїч, Тимошук, Швайнштайгер, Роббен (Отль, 77), Рибери (Гомес, 64), Олич (Соса, 86), Мюллер.

Голи: ван Бюйтен (64), Мюллер (85, 88).

Група "С"

ЦЮРИХ

ЦЮРИХ — РЕАЛ — 2:5 (0:3).

Суддя: Аткинсон (Англія).

Цюрих: Леоні, Маргайрас, Егертер, Фоллантен, Тіко (Абді, 67), Альфонс, Штахель (Гаїч, 89), Кох, Роша, Хасслі (Джурич, 46), Тихінен.

Реал: Касильяс, Арбелоа, Пепе, Рауль, Кака, Криштіану Роналду, Діарра, Дренте, Альбіоль, Ігуаїн (Гуті, 68), Алонсо (Гаго, 60).

Голи: Маргайрас (64, пен.), Егертер (65) — Криштіану Роналду (27, 89), Рауль (34), Ігуаїн (45), Гуті (90).

А чи варто було очікувати іншого результату? Зірковий "Реал" без особливих проблем розгромив чемпіона Швейцарії. А початок зустрічі для дебютанта Ліги чемпіонів був багатобачним. І навіть гол господарі могли забити першими, коли капітан команди Тихінен біля воріт Касильяса зумів пробити п'ятою, але воротар збірної Іспанії до такого розвитку подій був готовий. Обережна гра від оборони проти "галактикос" тривалий час давала свої плоди. А от майстер стандартних положень Криштіану Роналду був іншої думки. Кілька разів пристрілявшись, на 27-й хвилині м'яч таки побував у воротах Леоні. За сім хвилин найдорожче придбання "Реала" віддав точну передачу на хід Ігуаїну: скаломний прохід — передача на Рауля — 0:2. Форвард не залишився в боргу і перед перервою віддає аргентинцю головою передачу — 0:3.

Розгромний рахунок підсвідомо дав змогу "королям" дещо збавити оберти, за що суперник одразу покарав світових футболістських зірок. За дві хвилини у воротах Касильяса побувало два м'ячі! Спочатку за фол проти Альфонса пенальті чітко реалізував Маргайрас. А за хвилину після кутового Егертер скорочує відставання в рахунку. Багатомільйонні придбання Флорентіно Переса почали нервувати, та захист гостей збоїв більше не давав. Відчувши надійність в обороні, впевненіше заграє і напад. Знову зі штрафного забив Криштіану

У звіті про минулий тур чемпіонату Німеччини наша газета задавалася питанням: чи будуть грати молоді баварці Мюллер та Бадштубер в Лізі чемпіонів і якщо будуть, то як. Потрібно віддати належне ван Гаалу, який не побоявся випустити хлопців (хоч суперник і був не сильнішим за середнячка бундеслиги), але потрібно віддати належне й футболістам, які (особливо Мюллер) були ледь не єдиними світлими плямами в складі німців. І мова навіть не про два голи Томаса, а про ту впевненість і нахабність, з якою 20-річний юнак вів гру своєї команди. І це при Тимошуківі, якого технічні ізраїльці "возили" в центрі поля, при Рибери та Роббені, які постійно втрачали м'яч у простих ситуаціях, при Івиці Оличеві, який на позиції центрфорварда почувався як я, коли стаю на ковзани. Все налагодилося (більш-менш) з виходом Маріо Гомеса, який зайняв місце в центрі нападу, а Олич перемістився на свій улюблений лівий фланг. А після того, як німці забили гол, все стало на свої місця. Наприкінці зустрічі доля зробила подарунок юному Мюллеру у вигляді двох забитих м'ячів. Аванс, який, сподіваюся, Томас використає з розумом, а не тупо проп'є. В метафоричному сенсі, ясна річ.

Олександр ОЗІРНИЙ.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Байєрн	1	1	0	0	3-0	3
2. Бордо	1	0	1	0	1-1	1
3. Ювентус	1	0	1	0	1-1	1
4. Маккабі	1	0	0	1	0-3	0

30 вересня — середа

Байєрн — Ювентус
Бордо — Маккабі

Якийсь із братів Березуцьких намагається зупинити Графіте.

Роналду. П'ятий гол на свій рахунок записав Гуті, перекинувши м'яч через голкіпера.

МАРСЕЛЬ

МАРСЕЛЬ — МІЛАН — 1:2 (0:1).

Суддя: Ларсен (Данія).

Марсель: Манданда, Тайво, Хайнце, Діавара, Сіссе (Морьєнтес, 89), Бен. Шейру, Каборе, М'Біа, Лучо Гонсалес (Бен Арфа, 75), Брандао, Ньянг.

Мілан: Сторарі, Тіаго Сильва, Оддо, Неста, Дзамбротта, Фламіні, Зеєдорф (Абате, 90+1), Пірло, Амброзині (Гаттузо, 58), Пато, Індзагі (Хунтелар, 87).

Голи: Хайнце (49) — Індзагі (27, 74).

Ні невдалий старт у національному чемпіонаті, ні думки про фінал Ліги чемпіонів 1992/1993, який виграли французи, не завадили гостям-міланістам здобути перемогу в Марселі. Результат поєдинку вирішив Індзагі, який вперше цього сезону вийшов на поле в основному складі. На 27-й хвилині гри дев'ятий номер італійців вивів "россонері" вперед, проте Габріель Хайнце на 49-й хвилині зрівняв рахунок. Свій другий м'яч Індзагі забив за 16 хвилин до кінця гри, чітко зігравши на випередження.

Юрій ГРОМОВ.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Реал	1	1	0	0	5-2	3
2. Мілан	1	1	0	0	2-1	3
3. Марсель	1	0	0	1	1-2	0
4. Цюрих	1	0	0	1	2-5	0

30 вересня — середа

Реал — Марсель
Мілан — Цюрих

Група "В"

ВОЛЬФСБУРГ

ВОЛЬФСБУРГ — ЦСКА — 3:1 (2:0).

Суддя: Ланнуа (Франція).

Вольфсбург: Бенальо, Рітер, Мадлунг, Барцальї, Шефер, Жозуе, Місимо-вич, Гентнер (Хасебе, 90+1), Мартінс (Зіані, 65), Дзеко, Графіте (Сантана, 87).

ЦСКА: Акінфєєв, Шемберас, В.Березуцький (Нецид, 84), Ігнашевич, О.Березуцький, Рахимич, Алдонін (Мамаєв, 69), Красич, Щенніков (Пілієв, 58), Дзагоев, Гільєрме.

Голи: Графіте (36, 40, пен, 86) — Дзагоев (76).

Кінцевий результат не відображує хід подій на полі. "Вовкам" відверто пощастило: другий м'яч Графіте забив з дуже сумнівного пенальті. Так, можливо, привід у французького рефері Ланнуа поставити пенальті був, але у сучасному футболі ніколи за таке одинадцятиметровий не ставлять. У другому таймі армійці домінували повністю і всюди, і, окрім гола Дзагоева, мали ще забивати принаймні двічі. З перших хвилин у ЦСКА з'явився орендований у "Динамо" Гільєрме і відіграв поєдинок відмінно. Ех, якого хлопця ми віддали. Чує моє серце, що Гільєрме принесе чимало користі москвичам. Цікаво, що при Хуанде Рамосі абсолютно випав з основи Даніель Карвальо, якого попере-

дник Зіко за вуха витягував, як міг. Здивувало й те, що на майже весь другий тайм экс-наставник "Севільї" та "Реала" випустив дебютанта — 18-річного Пілієва. Хлопець старався, але помилявся.

СТАМБУЛ

БЕШИКТАШ — МАНЧЕСТЕР ЮНАЙТЕД — 0:1 (0:0).

Суддя: Ріццолі (Італія).

Бешикташ: Арікан, Каш, Сивок, Феррарі, Узальмес, Даг, Ернст, Голошко (Ніхат, 83), Родриго Табата (Тельо, 69), Озкан (Шимшек, 59), Нобре.

МЮ: Фостер, Невілл, Еванс, Видич, Евра, Валенсія (Парк Чжи Сун, 83), Каррік (Бератов, 63), Скоулз, Андерсон, Нані, Руні (Оуен, 64).

Гол: Скоулз (77).

Команда Мустафа Денізли невдало стартувала у чемпіонаті Туреччини, і сподівалася реабілітуватися перед вболівальниками у матчі з манкуніанцями. Втім, стартовий свисток задав чимало клопоту Денізли. "Червоні дияволи" прибрали до своїх рук контроль м'яча, а гравці "Бешикташа" лише спостерігали за цим. І добре, що в цей вечір цифри на табло "Іненю" засвітили 0:1, а не як 0:8 від "Ліверпуля" колись. Автор переможного гола став нев'януучий Пол Скоулз, який скористався невпевненою грою Арікана.

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Вольфсбург	1	1	0	0	3-1	3
2. Манчестер Юнайтед	1	1	0	0	1-0	3
3. Бешикташ	1	0	0	1	0-1	0
4. ЦСКА	1	0	0	1	1-3	0

30 вересня — середа

ЦСКА — Бешикташ
Манчестер Юнайтед — Вольфсбург

лкіпером і послати снаряд у ціль. Через п'ять хвилин різниця в рахунку могла складати вже два м'ячі, але Флоран Малуда після навісної передачі Ешлі Коула послав м'яч в сітку із зовнішнього її боку. А ось яким чином Елтон зумів зреагувати на удар головою впритул Саломона Калу одному Богу відомо.

МАДРИД

АТЛЕТИКО — АПОЕЛ — 0:0.

Суддя: Томсон (Шотландія).

Атлетико: Асенхо, Переа (Сінама-Понголь, 66), Уйфалуши, Пабло, Домінгес, Клебер Сантана (Максі Родригес, 51), Пауло Ассунсао, Хурадо, Сімао, Форлан, Агуєро.

АПОЕЛ: Хіотіс, Пурсаїтідес, Контіс, Паулу Жорже (Гончаров, 45), Хакши, Косовський, Нуну Мораїш, Хараламбідес (Сациас, 66), Еліу Пінту, Михайл, Жевлаков (Жеан, 80).

Мадридці грали погано. Практично нічого не виходило у команди в центрі поля, погано діяла ударна зв'язка господарів Форлан — Агуєро. Єдиним, кого можна відзначити у складі рохібланкос — Хурадо. Проте його зусиль було замало для досягнення потрібного результату. Хоча й могли "Атлетико" взяти три очки. Наприкінці поєдинку Максі Родригес примудрився не забити з трьох метрів, а уругваець Форлан потрапив у стійку.

Михайло РЕЗНІК.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Челсі	1	1	0	0	1-0	3
2. АПОЕЛ	1	0	1	0	0-0	1
3. Атлетико	1	0	1	0	0-0	1
4. Порту	1	0	0	1	0-1	0

30 вересня — середа

АПОЕЛ — Челсі
Порту — Атлетико

Наш верстальник Ілля небезпідставно подумав, що це — Венеція. Насправді — це Брюгге.

Закінчення. Початок на стор. 1.

БОРОТАРИ

Основним кіпером команди ось уже четвертий рік поспіль є **Стін Стейнен**. Він всю свою кар'єру грає за "Брюгге" і вже два роки за національну збірну. Щоправда, перші шість матчів у нинішньому відборі провів кіпер "Брюгге", але після шести м'ячів у двох матчах від боснійців його замінили на Жилле. Той вийшов і у першому ж матчі пропустив п'ять від іспанців. Шило на мило, як-то кажуть. Стейнен запам'ятався вболівальникам не стільки грою, скільки своєю заявою напередодні матчу проти португальців. Він стверджував, що Криштіано Роналдо не стане великою проблемою для захисників його команди. Для цього достатньо лише... "зламати" його. Та сталося все навпаки — португальці перемогли 4:0, а два голи забив саме Роналдо.

Незважаючи на те, що ми розпіарили Стейнена, як гравця основ, в двох останніх матчах чемпіонату грає суперветеран (38 років) **Герт де Флігер**. Розповідати про нього детально не буду, скажу лише одне: він легенда бельгійського футболу. Але легенда стара, яка пропуская достатню кількість м'ячів. Та й бельгійська легенда і, наприклад, англійська — дві різні речі. Чесно скажу, не знаю, що там зі Стейненом. Жодної інформації немає навіть на офіційному сайті, а тому будемо думати, що в нього травма (бо іншого варіанту я не бачу).

ЗАХИСТ

Позицію правого захисника закриває молодий власний вихованець **Йорн Вермулен**. Це перший сезон, в якому він так впевнено захопив лідерство, бо, наприклад, в минулому чемпіонаті в його активі було лише чотири матчі. Про його конкурента Хоефкенса я вже розповідав вище. Є ще, правда, **Герт'ян де Метс**, але чи варто детально розповідати про людину, яка за чотири роки зіграла лише два матчі. Звісно, що варто, але тільки у випадку, якщо перших двоє не зможуть зіграти. Скажу лише один позитивний для де Метса момент. В минулому сезоні він зіграв два повних поєдинки в Кубку УЕФА (проти "Сент-Етьєна" та "Копенгагена").

Центр захисту в перших іграх чемпіонату забезпечували Алкараз та новачок Донк, але через травму останнього (строки відновлення — кінець вересня) з Алкаразом почергово грають то Клуковський, то Сімаєс. Про Донка я вже розповідав, тож почнемо

НАЙДОРОЖЧІ ГРАВЦІ "БРЮГГЕ" ЗА ОЦІНКОЮ TRANSFERMARKT.DE	
Стін Стейнен	4, 5 млн. євро
Джозеф Акпала	4, 5 млн.
Уеслі Сонк	3, 5 млн.
Набіл Дірап	3 млн.
Рональда Варгас	3 млн.
Вся команда загалом оцінена в 42 550 000 євро.	

ЩО ТО ЗА КУМАХА, ЩО ПІД КУМОМ НЕ БУЛА?

УКРАЇНСЬКО-БЕЛЬГІЙСЬКА П'ЕСА. У РОЛІ КУМА — ДОНЕЦЬКИЙ "ШАХТАР"

ців. Тобто плеймейкера Рональда Варгаса, який до захисту не повертається, в принципі, можна побачити лише при підстраховці тилу двома опорними, а в основному виходить такий собі номер 6 — Карел Гераертс. Але це я вже забіг наперед. **Рональда Варгас** у свої 23 роки грає в збірній Венесуели (9 матчів, 2 голи. Один з голів у ворота збірної Бразилії в товариському матчі). Як вже говорилося вище, футболіст, який грає лише на атаку, а тому якщо й вийде проти гірників, то лише на заміну і лише тоді, якщо результат не влаштовуватиме бельгійців. А з перших хвилин, швидше за все, гратиме **Гераертс**, який, можливо, не такий технічний, але набагато краще може відпрацювати у захисті. Свого часу Карел був лідером "Стандарда" (Лютіх) і доволі багато забивав (8 голів у сезоні 07/08). У минулому відборі постійно викликався до національної збірної Бельгії (11 матчів, 2 голи), але зараз його чомусь ігнорують. По всьому фронту ата-

ка). **Джонатан Блондель**, вихованець "Мускрона", але в 18-річному віці перебрався на туманний Альбійон до "Тоттенгема". Там у нього не склалося, і "Брюгге" повернув його додому за 1,2 млн. євро. Поступово Блондель став лідером команди і завадити йому зіграти проти гірників може тільки травма. До речі, саме йому й повинні виставлятися колеги по команді за вихід у груповий турнір. У матчі проти фінського "Лахті" (оце "рівень"!), бельгійці "горіли" спочатку 0:1, Акпала зрівняв рахунок, потім Блондель вивів господарів уперед, але фіні рахунок зрівняли (2:2) і вже бачили себе у груповому етапі (перший матч закінчився 1:1 і в дію вступило тупувате правило виїзного гола), але Блондель на 89-й хвилині забив переможний гол. Саме цей факт і став на користь того, що в нашій газеті ви бачите фото саме Джонатана. **Коен Даєрден** — одне з найцінніших придбань "чорно-синіх", принаймні з точки зору витрачених коштів (4 млн. євро. Але див-

за національну збірну (5 матчів). Якщо наводити приклад з нашого футболу, то Чавес, це Олег Гусев перуанської заправки, з усіма нюансами, що виходять з цього. Наприклад, працездатності і працелюбності (а це не одне й те ж) Олега у нього й близько немає. Далі будемо розставляти гравців по авторитету. І, безумовно, на першому місці стоятиме **Уеслі Сонк** — лідер команди, колись дуже перспективний нападник, кар'єра якого пішла, як співає група "Аліса", "вниз по наклонній". Граючи за "Генк", Уеслі в 93 матчах забив 65 голів (двічі ставав кращим бомбардиром чемпіонату). Побачивши таку "ляльку", "А-якс" виклав за хлопця 6 млн. євро. Той почав відпрацьовувати гроші відразу, забив 10 голів, але сварка з головним тренером команди Рональдом Куманом покляла край голеадорським звершенням і Сонк поїхав у оренду до менхенгладбахської "Боруссії". На цьому його футбол скінчився — травми пішли одна за одною і ожив Уеслі лише після повернення на батьківщину (в минулому сезоні в 28 матчах 14 голів).

На другому місці в нас **Джозеф Акпала**. Нігерієць за три мільйони перейшов з "Шарлеруа", де в сезоні 07/08 забив 18 м'ячів і став кращим бомбардиром бельгійської першості. Могутній центрфорвард, який підписав 5-річний контракт з "Брюгге" і забив 15 м'ячів у минулому сезоні. До речі, наступна гра сьомого туру стане для нігерійця сототою в Jupiler Pro League і на його рахунок зараз 43 м'ячі.

Далі йде непоганий камерунський форвард (2 матчі за збірну) **Ростанд Кумаха**. Це його прізвище я використав у заголовку. Вибачай, Ростанде. Він прямий конкурент Акпали. Теж потужний (193 см) і більшість голів забиває, продавляючи захисників, головою. Про нього я вже розповідав вище, а тому заглиблюватися не буду. Ну, й наостанок — **Мохамед Дахмане**. Цей алжирець з французьким паспортом (який поважаючи себе алжирець не має французького паспорта?) виходить, в основному, на заміну і суттєвої ролі в побудовах Костера не грає.

Ігор БЕЛОВ.

Джонатан Блондель проти найкращого опорника бундеслигі Сімона Рольфеса.

ки може зіграти і молодий хорват **Іван Перишич**, але, враховуючи, що весь його єврокубковий досвід обмежується сімома матчами за хорватську U-17, то навіряд чи в нього випадіє можливість вставити палицю в колесо донецького, будемо сподіватися, експреса. В минулому сезоні, граючи в оренді за "Роселар", він забив п'ять м'ячів, один з яких у ворота "Брюгге" (який однак виграв 2:1). "Чорно-сині" вирішили помститися хлопцеві і, придбавши, посадили його на лаву запасних. Втім, в матчі останнього шостого туру світло у кінці тунелю Іван побачив — Костер випустив його у основі на правому фланзі і, що б ви думали, хорват зрівняв рахунок, врятувавши очко "Брюгге". Чи то пак для "Брюгге".

Тепер поговоримо про фланги. На правому в основному грає **Набіл Дірап** — гравець збірної Марокко, яка для нього є лише формальною батьківщиною, і берберську мову він навіряд чи знає. Один із небагатьох, чий вихід на поле навіть не обговорюється. Лише одного разу не зіграв у цьому чемпіонаті (в минулому — 33 матчі, три голи), коли Костер поекспериментував з Чавесом на фланзі (він, до речі, нападник і про нього пізніше).

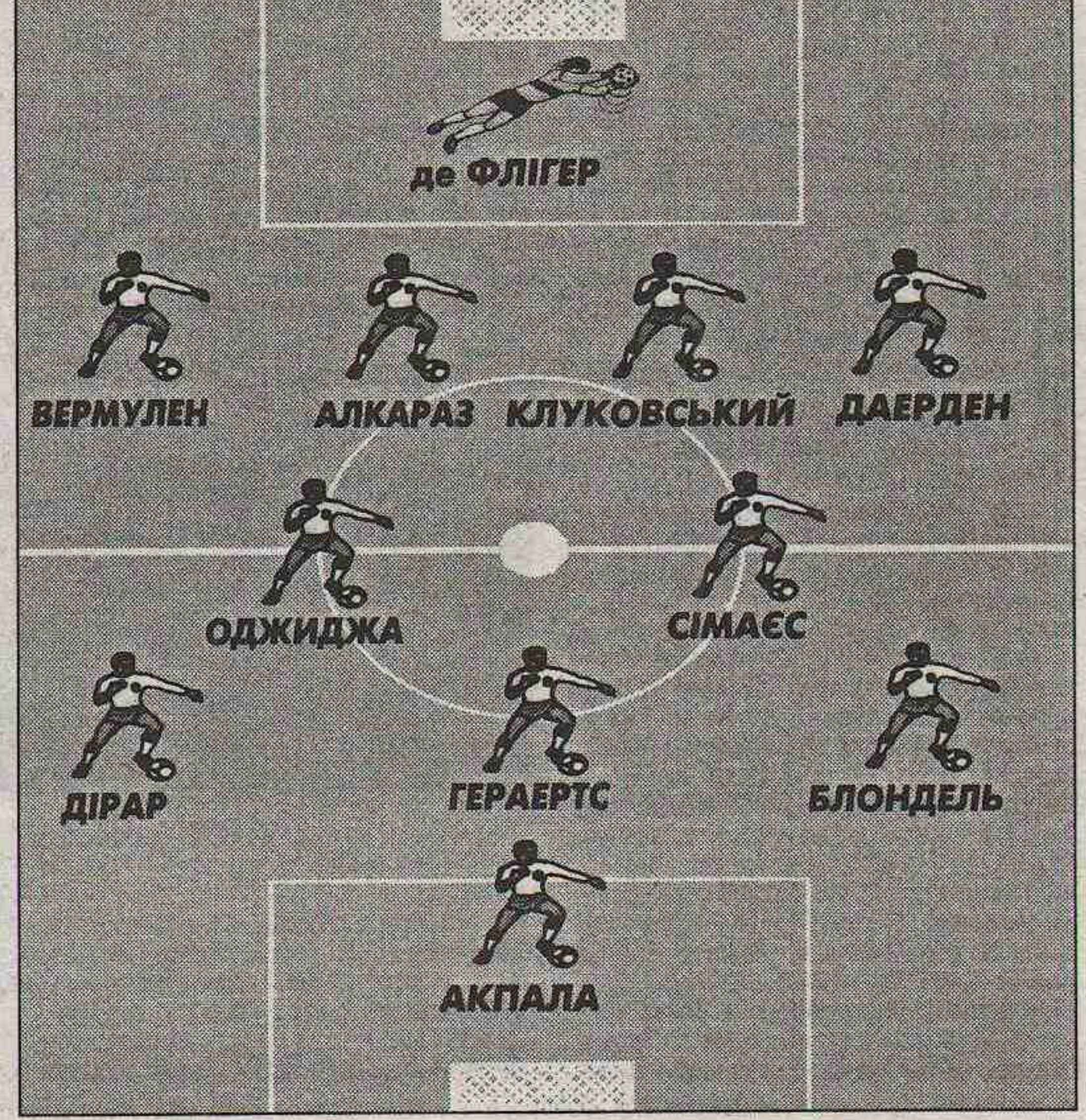
Найгостріша конкуренція, на мою думку, на лівому фланзі півзахисту. По-перше, тут є Джонатан Блондель, який грає постійно, "за будь-якої погоди", і саме тому Клуковський та Даєрден змушені гризти глотки один одному, аби грати хоча б по черзі. А Даєрден, незважаючи на те, що він півзахисник, відходить навіть на позицію захисника (я вже не говорю про бідного Клуковського, який в цьому сезоні вже тричі виконував роль центрбе-

ний той факт, що після трьох років у "Брюгге" ціна впала до 1,5 млн., за оцінкою нашого улюбленого transfermarkt.de). Як уже говорилося вище, через наявність Блонделя Даєрден змушений частенько грати лівого захисника.

НАПАДНИКИ

Оскільки мова про **Данієля Чавеса** вже велася, то з нього й почнемо огляд атакуючої лінії. Чавес — перуанець і, незважаючи на свій юний вік (21 рік), уже грає

ОРІЄНТОВНИЙ СКЛАД

КЛУБ ШАНУВАЛЬНИКІВ УКРАЇНСЬКОГО ФУТБОЛУ

Автор-упорядник – Анатолій Коломієць

№ 28

Під редактуванням Володимира Баняса

ПЕРШІ КРОКИ ФУТБОЛУ УКРАЇНИ
(ПРОДОВЖЕННЯ. ПОЧАТОК ДІВ.
"УФ" № 124 3А 27.08.2009 р.)

4. Перші стадіони України
Футбол без місця проведення матчу просто неможливий. Питання визначення перших футбольних майданчиків у містах України, а трохи пізніше — вже й справжніх стадіонів із футбольним полем — є одним з важливих в історії зародження і становлення футболу в Україні. Обійти це питання — означає викреслити з історії цього виду спорту дуже цікаві сторінки його історії. Цього допускати не потрібно. Тому одна із сторінок цього номера

ми спорту. Тут свої домашні матчі проводила львівська "Лехія", а вже у 40-х роках стадіон передали спочатку ДСТ "Спартак", а потім Львівському державному інституту фізкультури, якому він належить досі.

29 червня 1909 року Товариство розваг народу та молоді урочисто відкрило у Львові свій ігровий парк (футбольне поле з кристою трибуною на 500 місць та 4 тренувальних майданчиків). Ось сюди й перебрався ЛСК "Чарні", якому в парку було виділене місце, де цей клуб обіграв власне поле. А найбільш відомий і титулований львівський клуб "Погонь" вже 1 травня 1913 року до першого чемпіонату Галичини відкрив новий стадіон з центральною кристою трибуною на 250 місць (1924 року її переробили на 2000 осіб) на вулиці Стрийській біля вже існуючого стадіону клубу "Чарні" (за радянських часів — стадіон "Динамо"). Перший матч на стадіоні "Погонь" було проведено 1 травня.

На Закарпатті про футбол почали ще 1893 року, хоча в ужгородській гімназії гімнастика була введена Іштваном Медрецьким з 1875 року, й одразу запровадили вивчення правил цієї гри серед гімназистів. А міська влада Ужгорода (тоді це місто мало назву Унгварі) одразу виділила безкоштовно 7 гектарів землі під "справжню спортивну площу". І стадіон досить швидко збудували на лівому березі Ужа, неподалік від тоді залізничного (а зараз шосейного) мосту (тут нині розташовані середні школи №10 та №11). Ця місцевість тоді мала назву "Фізеш" ("Вербова"). Саме тут перше на Закарпатті було засноване й обладнане футбольне поле. З тих

недалеко від моря. Але саме ОБАК розпочав своє життя з того, що спочатку збудував для матчів між командами британських представників спеціальний, обладнаний за правилами тих часів (розроблені в Англії ще 1864 р.), футбольний майданчик. Він розміщався на Французькому бульварі (навпроти зараз Одеська кіностудія). Вже значно пізніше поряд з'явилися й футбольні майданчики "Спортинг-клубу", Шереметьєвського клубу спорту (ШК), "Вега"...

У Києві чеські співробітники заводу Гретея і Криванека (зараз ВО "Більшовик") свої матчі на початку ХХ століття проводили на майданчику без огорожі й якихось лавок біля заводу — на краю Скакового поля (зараз на цьому місці кіностудія ім. Довженка). А вже 1907 року викладачами та студентами в парку Київського політехнічного інституту був збудований елітний, за мірками того часу, майданчик, який одразу розраховувався на проведення футбольних матчів, однак, лише за участю команди "Політехніків". Розміри майданчика — 30х45 сажнів (1 сажень = 2,13 метра). Трави на футбольному полі майданчика не було, глядачі дивилися матчі стоячи, а дерев'яні футбольні ворота з верхньою перекидаючою у вигляді даху не мали сітки. Саме на цьому майданчику було проведено перший матч на першість міста 1 жовтня 1911 року.

Та на початку 1912 року акціонерне товариство з восьми пайовиків — розумних підприємців взяло в оренду на 10 років у землевласника Яногужського з його величезної садиби біля чотирьох десятин землі на околиці міста — Лук'янівці (біля Покровського монастиря), в районі вулиць Глибочицької, Львівської (зараз вул. Артема), Дикой та Монастирської (зараз навпроти краю того місця розташований кінотеатр "Київська Русь"), щоб збудувати тут першу в Києві стаціонарну спортивну споруду, яку вирішили назвати скромно — "Спортивне поле" (іл.3 — парад учасників I Всесоюської Олімпіади 1913 р., іл.4 — фрагмент матчу збірної Києва — збірної (КФС) Москви 1912 р.). Стадіон призначався лише для спортивних виступів товариств і гуртків, які повинні були брати його в оренду. Будували "Спортивне поле" за зразком паризького "Парк-де-Пренсу" і місткість його передбачала майже 15 000 глядачів, з них на трибунах з лавками — 5 000 (крита — на 1000 нумерованих місць, відкрита — з лавками на 2000 місць по обидві сторони). 12 серпня 1912 року перший у місті стадіон було урочисто відкрито, а кульмінацією свята став футбольний матч між збірою командою чеської колонії в місті та командою спортивного гуртка "Спорт". Тобто грали чехи проти німців. Команди корінних киян за оренду поля гроші платити не поспішали. Вперше в Києві за відвідування футбольного матчу й глядачі заплатили гроші. До великого розчарування історія цього стадіону виявилася нетривалою — в роки Першої світової війни пожежа майже повністю знищила цю споруду.

У Миколаєві закордонні моряки торговельних суден облаштували футбольними ворітками майданчик біля хлібного елеватора ще наприкінці XIX століття, а також потім проводили матчі на Адміралтейській площі та на пустирі біля порту в районі зсиного пункту жувельності (перегару вулиця для електростанції). Там же почали грати й місцеві команди гімназистів, які випросили старого

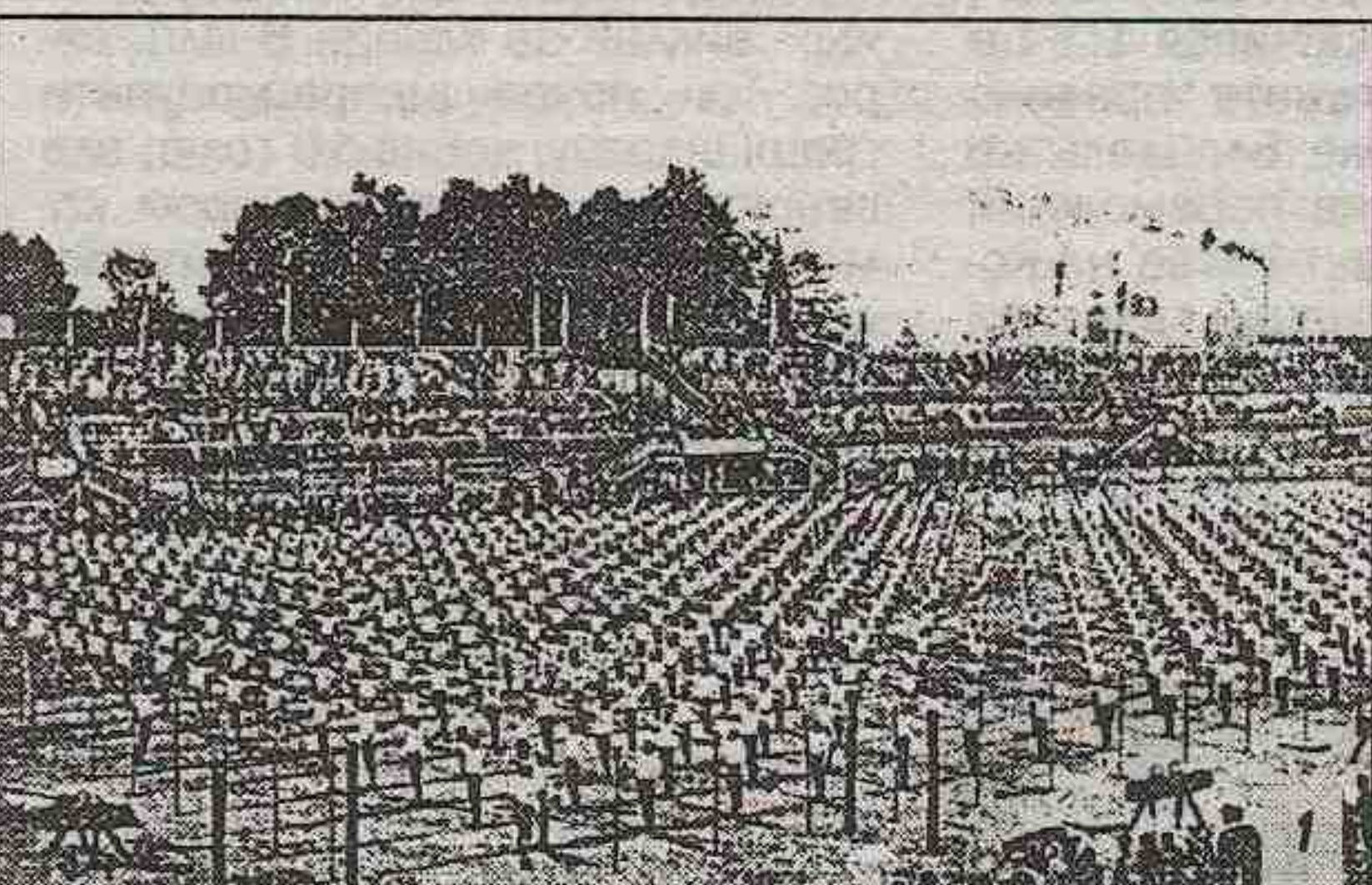
Миколаєва та Одеси було проведено на майданчику Адміралтейської площі. Та вже досить скоро миколаївським Атлетик Клубом (створений на базі "Зебри"), який 1912 року став іменуватися Миколаївським Спортивним Клубом, був взятий в оренду майданчик на розі вулиць Садової та Пограничної. Він був добре облаштований і вже 22 липня цього року на ньому навіть продавалися квитки за відвідування матчу.

У Харкові перший футбольний майданчик спорудили теж закордонні спеціалісти, які працювали на заводі "Гельферих-Саде", у 1907-1908 роках на Старо-Московській вулиці (зараз це Московський проспект і на місці того майданчика височить універмаг "Харків"). А одна з перших місцевих команд — "Спортинг-клуб" вже через два роки розмістила свої майданчики в Земському парку (тепер парк ім. Горького) та на Новій Баварії, неподалік фабрики Олексієва (шерстемийки). Створений з 1-го футбольного клубу 1911 року вже елітний клуб "Фенікс" грав тоді на власному приватному стадіоні на Сумській вулиці навпроти Земського парку. Біля нього спорудили величезну водонапірну вежу (її добре видно на іл.5). Фото наведено, щоб ніхто не думав, що там був якийсь особливий стадіон. Звичайно до львівських споруд йому ой як далеко. Та коли проводили принципові матчі з великою кількістю глядачів, то їх проводили на недалеко розташованому харківському іподромі. Та все ж, більшість харківських команд продовжували грати на записаній Кінній площі та пустирях Петілки.

Щодо Катеринослава, то вперше футбол тут з'явився вже 1911 року, коли в місті ентузіастами все того ж товариства "Сокол" був збудований перший і, мабуть, довгий час все ж єдиний футбольний майданчик (зараз це на розі проспекту Пушкіна та вулиці Ю.Савченка і середньої школи №2). І хоча поле й не відповідало за розмірами вимогам правил футболу, та все ж тут зробили декілька дерев'яних трибун для глядачів та почесних гостей.

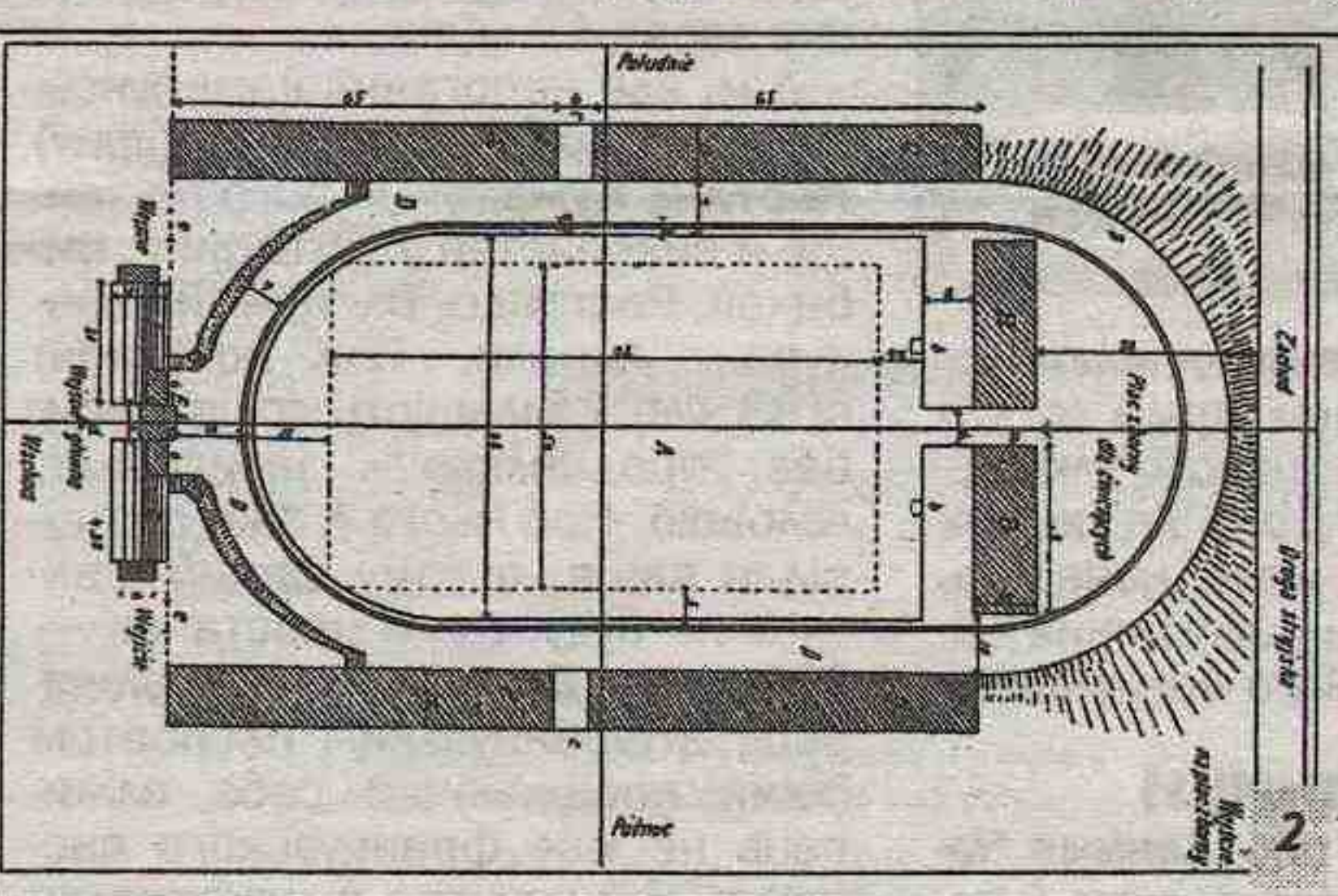
У Донбасі перший футбольний майданчик з'явився в Юзівці (зараз Донецьк) вже на початку 10-х років ХХ століття. Тут збудували циклодром (велотрек), але одразу ж його переінакшили для проведення матчів з футболу. Щось подібне водночас з'явилося і в Костянтинівці, де 1912 року поміж хімічним і скляним заводами та робітничим селищем "Собачівка" був споруджений непоганий стадіон, який поєднував футбольний майданчик з велосипедним треком і навіть трибунами. На нього навіть вхід був платний, тому більшість глядачів переглядала матчі з навколишніх пагорбів і дахів будинків. А 1913 року стадіон був споруджений і в Краматорівці (таку назву тоді мав Краматорськ). Його збудували на правому березі Торця і він мав футбольне поле, бігову доріжку на 400 м, але замість трибун зробили вузькі довгі лавки обабіч поля, які вміщали не багато, не мало, але 2000 глядачів.

Хай дарують нам маріупольці та бердянці, де футбол

мера "Клубу" буде присвячена українським стадіонам у найбільших містах. Одразу сповістимо шанувальників футболу, що ця тема досить об'ємна за змістом і буде викладена з дуже значними скороченнями, але не розпочати таку розповідь ми просто не маємо права.

Як ми вже визначилися, першими

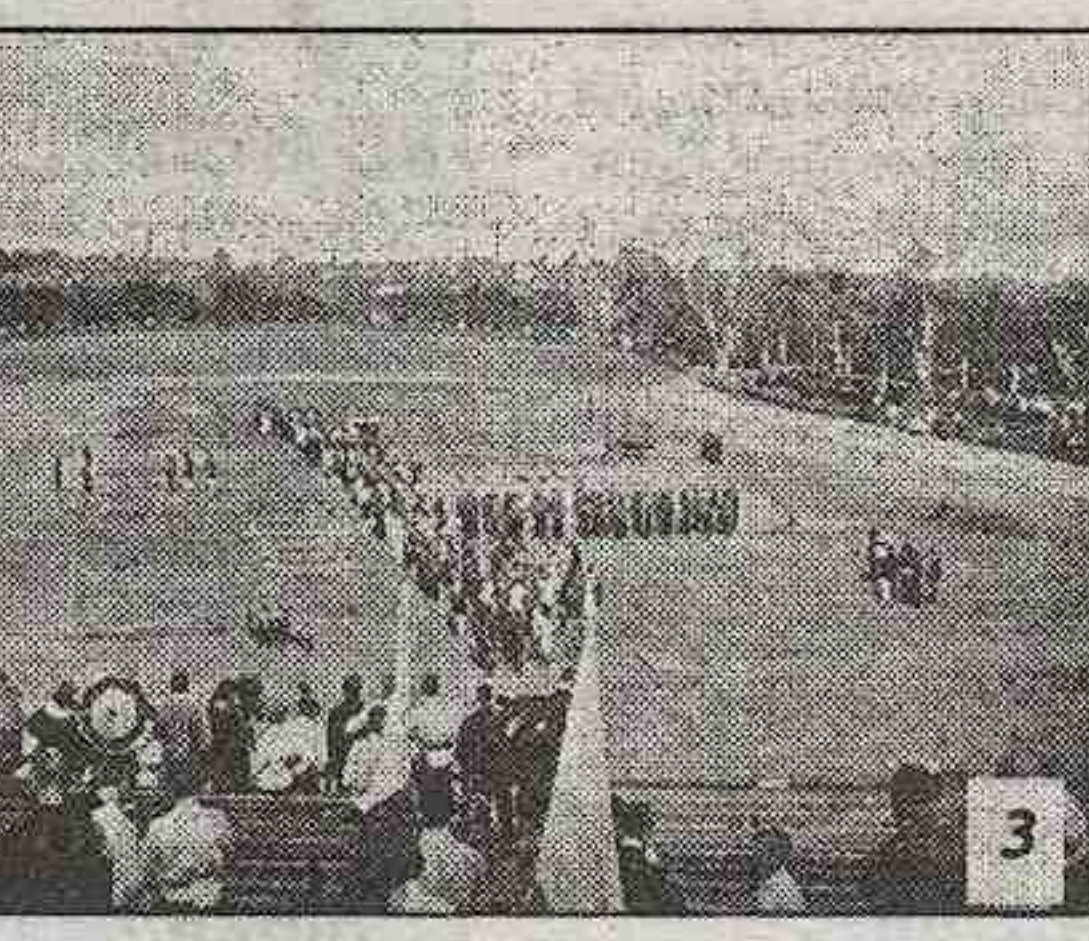
містами в сучасній Україні, де зародилася й вперше була показана мешканцям ця гра, були Львів, Ужгород і Одеса. У Львові, тоді — столиці Коронного краю "Галиція та Володимирія" Австро-Угорської імперії, спогадів про перші "дикі" майданчики майже немає. Перший офіційно зареєстрований матч у місті було проведено 14 липня 1894 року і він проходив у рамках чергової загальнокрайової виставки досягнень саме на новому, спеціально збудованому для II зльоту спортивно-гімнастичного товариства "Сокол" у Стрийському парку, стадіоні "Велетень" (іл.1 — гімнастичні вправи на стадіоні та іл.2 — схема стадіону) з трибунами на 10 000 сидячих місць (!!!) та проходив (через брак часу та за домовленістю) до першого забитого гола і тому закінчився вже через 7 хвилин. Хоча ніхто не має сумнівів, що футбольні майданчики у Львові з'явилися набагато раніше, адже з правилами гри в футбол бажаючи вже могли ознайомитися 1891 року, коли в місті навіть була надрукована книжка Е.Ценара "Гімнастичні ігри шкільної молоді". Таким чином, документально підтверджено, що **перший справжній стадіон з футбольним полем з'явився на теренах сучасної України саме у Львові 1894 року**. А 1895 року владою Львова була виділена площа на Личаківці під забудову ще одного, вже сучаснішого стадіону, який мав належати саме спортивному товариству "Сокол". Цей стадіон було відкрито 21 травня 1902 року і він вражав відвідувачів чудовим футбольним полем, біговими доріжками, дерев'яними трибунами для глядачів і наявністю поруч спортивних залів для занять гімнастикою та іншими видами

ми спорту. Тут свої домашні матчі проводила львівська "Лехія", а вже у 40-х роках стадіон передали спочатку ДСТ "Спартак", а потім Львівському державному інституту фізкультури, якому він належить досі.

29 червня 1909 року Товариство розваг народу та молоді урочисто відкрило у Львові свій ігровий парк (футбольне поле з кристою трибуною на 500 місць та 4 тренувальних майданчиків). Ось сюди й перебрався ЛСК "Чарні", якому в парку було виділене місце, де цей клуб обіграв власне поле. А найбільш відомий і титулований львівський клуб "Погонь" вже 1 травня 1913 року до першого чемпіонату Галичини відкрив новий стадіон з центральною кристою трибуною на 250 місць (1924 року її переробили на 2000 осіб) на вулиці Стрийській біля вже існуючого стадіону клубу "Чарні" (за радянських часів — стадіон "Динамо"). Перший матч на стадіоні "Погонь" було проведено 1 травня.

На Закарпатті про футбол почали ще 1893 року, хоча в ужгородській гімназії гімнастика була введена Іштваном Медрецьким з 1875 року, й одразу запровадили вивчення правил цієї гри серед гімназистів. А міська влада Ужгорода (тоді це місто мало назву Унгварі) одразу виділила безкоштовно 7 гектарів землі під "справжню спортивну площу". І стадіон досить швидко збудували на лівому березі Ужа, неподалік від тоді залізничного (а зараз шосейного) мосту (тут нині розташовані середні школи №10 та №11). Ця місцевість тоді мала назву "Фізеш" ("Вербова"). Саме тут перше на Закарпатті було засноване й обладнане футбольне поле. З тих

кий атлетичний клуб (УАК) проводив свої матчі знову на стадіоні у "Вербовій".

В Одесі англійські службовці створили свій Одеський Британський Атлетичний Клуб (ОБАК) навіть раніше — за легендою, ще 1878 року, а грали у футбол ще й до створення цього клубу в районі Малофонтанної дороги,

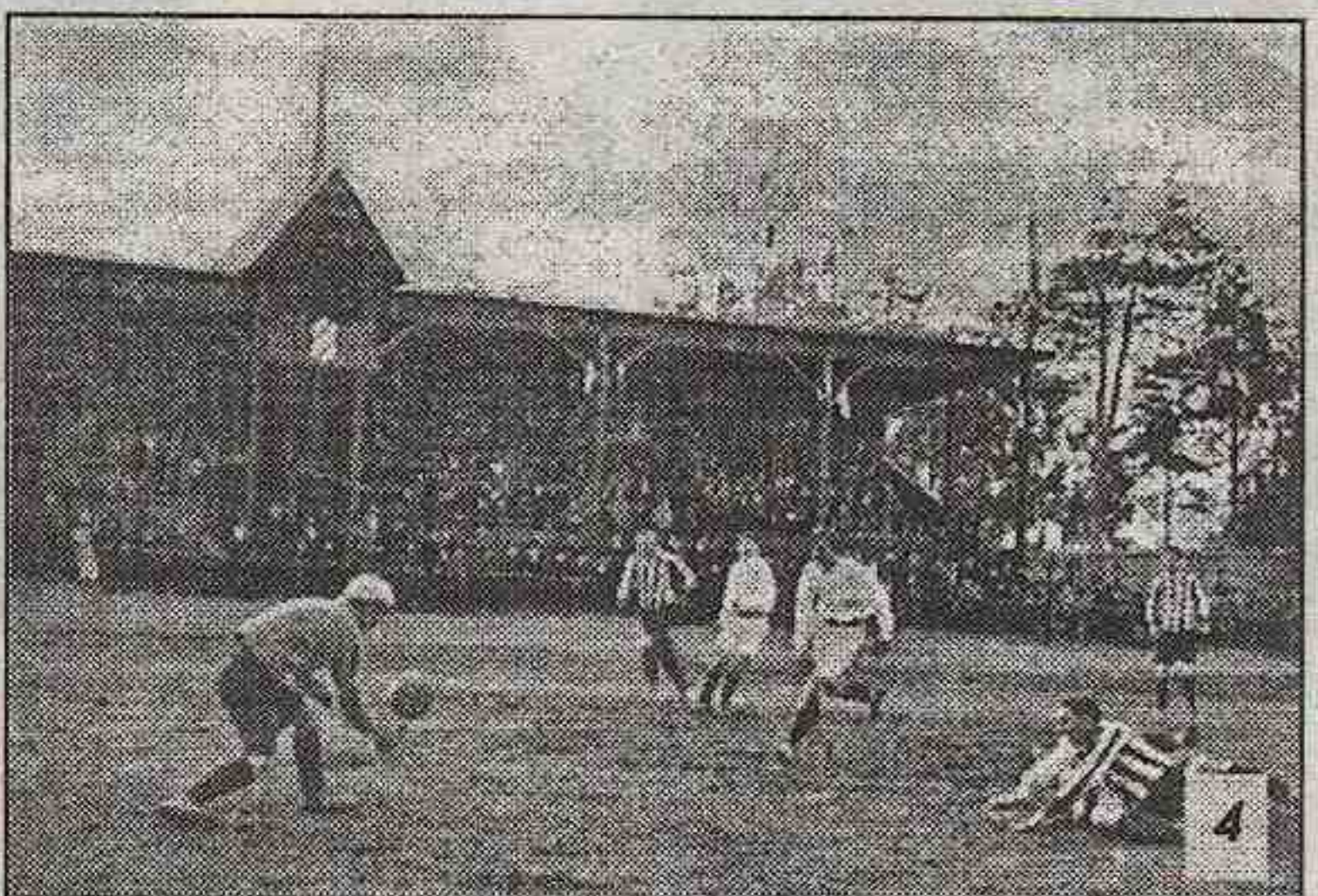
ми спорту. Тут свої домашні матчі проводила львівська "Лехія", а вже у 40-х роках стадіон передали спочатку ДСТ "Спартак", а потім Львівському державному інституту фізкультури, якому він належить досі.

29 червня 1909 року Товариство розваг народу та молоді урочисто відкрило у Львові свій ігровий парк (футбольне поле з кристою трибуною на 500 місць та 4 тренувальних майданчиків). Ось сюди й перебрався ЛСК "Чарні", якому в парку було виділене місце, де цей клуб обіграв власне поле. А найбільш відомий і титулований львівський клуб "Погонь" вже 1 травня 1913 року до першого чемпіонату Галичини відкрив новий стадіон з центральною кристою трибуною на 250 місць (1924 року її переробили на 2000 осіб) на вулиці Стрийській біля вже існуючого стадіону клубу "Чарні" (за радянських часів — стадіон "Динамо"). Перший матч на стадіоні "Погонь" було проведено 1 травня.

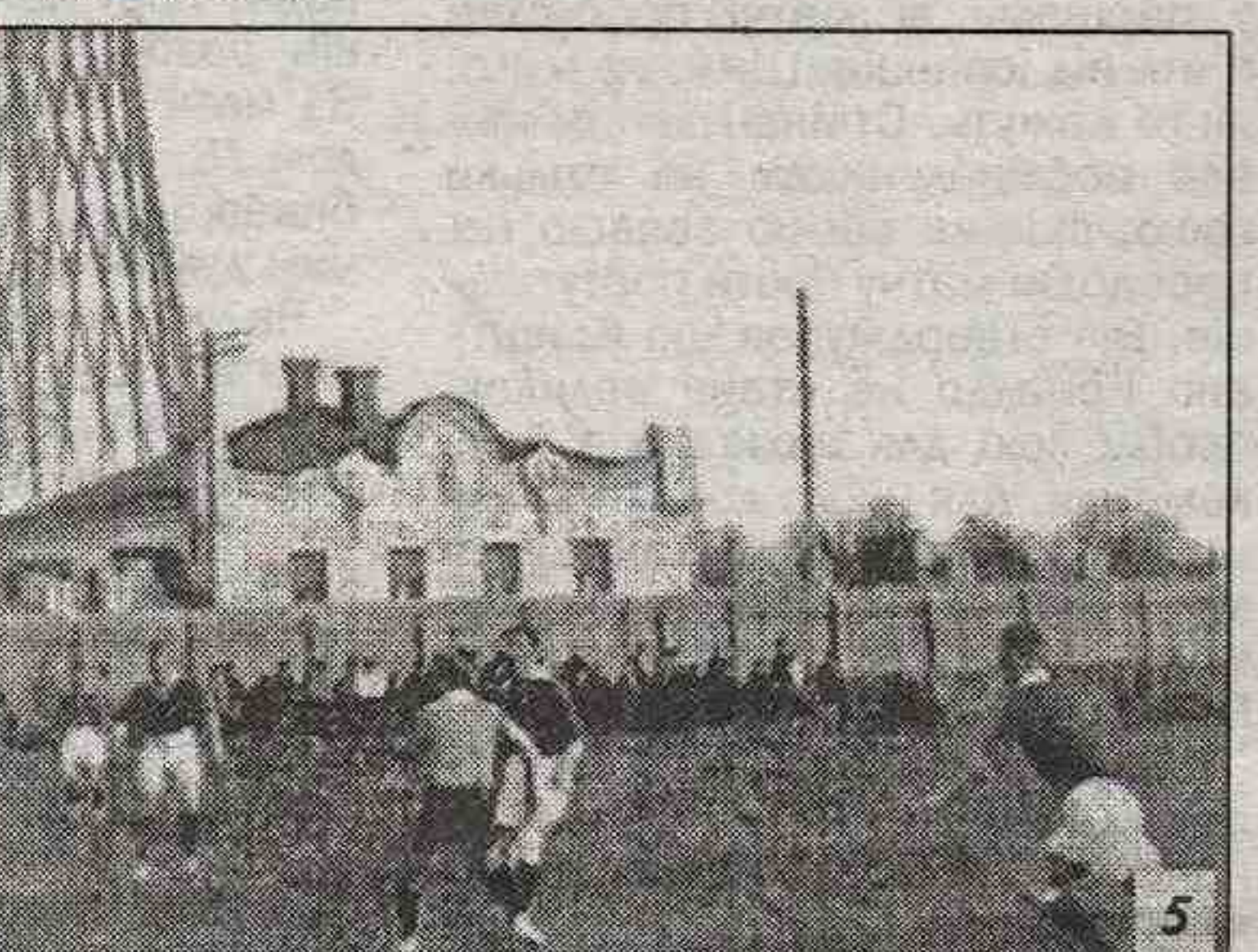
На Закарпатті про футбол почали ще 1893 року, хоча в ужгородській гімназії гімнастика була введена Іштваном Медрецьким з 1875 року, й одразу запровадили вивчення правил цієї гри серед гімназистів. А міська влада Ужгорода (тоді це місто мало назву Унгварі) одразу виділила безкоштовно 7 гектарів землі під "справжню спортивну площу". І стадіон досить швидко збудували на лівому березі Ужа, неподалік від тоді залізничного (а зараз шосейного) мосту (тут нині розташовані середні школи №10 та №11). Ця місцевість тоді мала назву "Фізеш" ("Вербова"). Саме тут перше на Закарпатті було засноване й обладнане футбольне поле. З тих

м'яча у іноземних гравців клубу "Зебра". Грали вони й на майданчику біля містечка інженерних казарм (Дикий сад). А перший офіційно зареєстрований матч між миколаївською "вольною" командою та англійцями відбувся 12 травня 1911 року на майдані біля каторжної тюрми. Перший у Миколаєві міжміський матч між командами

теж в ці часи вже існував, та на усіх просто не вистачає місця на наших сторінках. Якщо вже про них почати щось казати, то образяться херсонці, севастопольці... не кажучи вже про іванофранківців (тоді станіславівців). При нагоді ми обов'язково ще повернемося до теми перших стадіонів, то, може, знайдеться місце й для них.

ПЕРША ВІДОМА ПРОГРАМКА ФУТБОЛЬНОГО МАТЧУ В УКРАЇНІ

Напевно, футболістам буде цікаво подивитися на першу відому зараз українську програмку футбольного матчу (іл.6). Вона була видана у Харкові ще 1914 року до міжміського товариського матчу між харківським "Саде-Футбол-Клубом" та клубом ОБАК з Одеси, який було проведено 8 квітня на футбольному майданчику Саде-парку (вул. Старомосковська, 103). Програмка була надрукована на одному аркуші у харківській друкарні "Печатник" і навіть відомо, що дозвіл на її друкування надав поліцейський Сизов.

З програмки можна встановити не тільки склади обох команд, які планувалося вивести на поле, але й результати зустрічей між ними в минулі роки. Також вказано, хто саме з гравців ОБАК отримав медалі за перемогу в чемпіонаті Російської імперії 1913 року — 4 британця: Карр, Гаттон, Джекобс і Тауненд, і саме цим харків'яни підкреслили ще раз, що грало четверо іноземців у складі збірної Одеси, замість дозволених трьох.

ПЛОЩАДКА САДЕ-ПАРКЪ
Старо-Московская ул., № 103, Остановки конки.

ПРОГРАММА
8-го Апрѣля 1914 года, въ 3 часа дня
ТРАДИЦІОННЫЙ
ФУТБОЛЬНЫЙ МАТЧЪ
Одесскаго-Британскаго-Атлетическаго-Клуба
и
Саде-Футболъ-Клуба

О. Б. А. К.
г. Виттеръ, г. Грошманъ, г. Гаттонъ,
г. Астонъ, г. Карр, г. Таунендъ, г. Кеннигъ,
г. Вилкинсъ, г. Джекобсъ, г. Моатъ, г. Краулианъ

Саде-Футболъ-Кл.
г. Смитъ, г. Вилкинсъ, г. Терръ, г. Райтъ,
г. Вилкинсъ, г. Терръ, г. Райтъ, г. Райтъ,
г. Райтъ, г. Райтъ, г. Райтъ, г. Райтъ

Результаты матчей О. Б. А. К. — Саде-Футболъ-Кл.
1912 г. Олимпъ съигралъ въ Харковѣ 4-2 побѣдилъ О. Б. А. К.
1913 г. Вилкинсъ съигралъ въ Одессѣ 1-3 побѣдилъ Саде-Футболъ-Кл.
Тяжело обремененъ общими службами забавляя разныя церковныя съѣзды, г. Райтъ не бѣжалъ въ Одессу, а въ Харьковъ, что разумеется значительно повредило игре.
Играющіе Одесскаго-Британскаго-Атлетическаго Клуба г. Карр, г. Гаттонъ, г. Джекобсъ, и г. Таунендъ участвовали въ матчѣ въ присутствіи въ Россіи и получили медалки.
Онъ и членъ для бѣжать играть острѣе древней курии. Добровольно Платаровъ Дурукинъ Т.А.
Гельферихъ-Саде, плава управленіемъ А. Бернштейнъ.

Одѣлительный распорядитель О. Б. А. К.
Владимиръ Баняса

КАТАЛОГ ДРУКОВАНИХ ВИДАНЬ З ФУТБОЛУ УКРАЇНИ

(ПРОДОВЖЕННЯ. ПОЧАТОК ДИВ. "УФ" №124, 132 ЗА 27.08, 10.09.2009 р.)

Продовжимо інформування шанувальників футболу України щодо друкованих видань. Сьогодні ми спробуємо скласти каталог таких видань, які побачили світло на теренах сучасної України після закінчення Великої Вітчизняної війни у повоєнні часи відродження футболу в Україні, а саме — з 1945 р. по 1959 р. включно. Перше українське футбольне видання на території Української СРР з'явилося одночасно у Києві та Львові вже 1946 року у вигляді маленької брошури й, звісно, було ні чим іншим, як "Правилами гри". Потрібно було розпочинати все з початку. Секція футболу СРСР вступила до ФІФА і в першу чергу, треба було добре вивчити прийняті в міжнародному суспільстві правила, щоб у зустрічах з закордонними командами не виглядати нікчемами. Закінчилися часи трактування правил на "більшовицький" лад і ніякі вже потурання просто не можливі було застосовувати.

3. Друковані видання за часів 1945-1959 рр.

Книги:

1. Романенко С.Д. **Футбол**. Київ. Держмедвидав УРСР. 1949 р., тир. 10 000, 72 стор. з іл., (ф. 13х20), рос.м. (методика футболу).
2. Товаровський М.Д. **Футбол**. Посібник для секцій колективів фізкультури і спорт шкіл (Б-чка сільського фізкультурника). Київ. "Молодь". 1951 р., тир. 30 000, 136 стор. з іл., (ф. 12х18), укр. м.
3. Северов П.Ф., Хелемський Н.А. **Останній поєдинок**. Повість. Київ. "Рад. письменник". 1958 р., тир. 65 000, 280 стор., (ф. 12х17), укр.м. (літературна повість про "матч смерті" - прототип матчу гравців київського "Динамо" за часів окупації).
4. 5. Северов П.Ф., Хелемський Н.А. **Последний поединок**. Повесть. 1-ше та 2-ге вид. Москва. "ФИС". 1959 р., тир. по 150 000, 260 стор., рос.м.

Допоміжні видання:

1. **Первенство СССР по футболу 1936-1947 гг.** Справочник. Москва. ЦС "Динамо". 1948 р. Упор. О.Перель, тир. 20 000, 92 стор. з іл., (ф. 15х20), рос.м. (статистика).
2. О.Перель. **Футбол. Первенство, Кубок, международные встречи**. Справочник. Москва. Госкультпросветиздат. 1949 р., тир. 30 000, 186 стор. з іл., (ф. 14х21), рос.м. (статистика).
3. О.Перель. **Футбол. Первенство, Кубок, международные встречи**. Справочник. Москва. ГИПЛА. 1950 р., тир. 30 000, 228 стор. з іл., (ф. 15х22), рос.м. (статистика).
4. О.Перель. **Футбол. Первенство, Кубок, международные встречи**. Москва. Воениздат. 1951 р., 160 стор. з іл., (ф. 15х23), рос.м. (статистика).
5. **Футбол в СССР**. Справочник. Москва. "ФИС". 1951 р. Упор. В.Фролов, тир. 100 000, 160 стор. з іл., (ф. 13х20), рос.м. (історія та статистика).
6. О.Перель. **Футбол. Первенство, Кубок, международные встречи**. Москва. Воениздат. 1952 р., 168 стор. з іл., (ф. 15х23), рос.м. (статистика).
7. **Футбол. Первенство, Кубок, международные встречи**. Справочник. Москва. "Медучпособие". 1954 р. Упор. О.Перель, тир. 30 000, 100 стор. з іл., (ф. 24х17), рос.м. (альбом, статистика).
8. Анд. Старостін. **Soviets football. 60 years**. (Радянський футбол. 60 років). Лондон (Великобританія). "Soviet News". Буклет №18. 1957 р. 52 стор. з іл., (ф. 14х21), англ.м.
9. **Футбол в СССР**. Москва. "ФИС". 1957 р. Упор. А.Качалов, тир. 50 000, 64 стор. з іл., (ф. 16х24), рос.м.
10. Гранаткін В.О. **Международные встречи советских футболистов**. Москва. "ФИС". 1957 р., тир. 30 000, 104 стор., (ф. 13х20), рос.м.
11. Набоков Б.П., Туров Б.І. **256 международных матчей 1957 г.** Москва. "ФИС". 1958 р., тир. 35 000, 104 стор. з іл., (ф. 13х20), рос.м.
12. Перель О.С. **Отечественному футболу 60 лет (1898-1958)**. Материали для пропагандистів і агітаторів. Москва. "Сов. Россия". 1958 р., тир. 10 000, 80 стор., (ф. 15х22), рос.м.

Брошури:

1. **Футбол. Правила гри**. Київ-Львів. ДВТАУ. Відп. Ф.Курочкін. 1946 р., тир. 10 000, 24 стор., (ф. 9х13), укр.м. (методика).
2. **"Динамо" Київ**. Учасник первенства СССР по футболу. Москва. "Моск. большевик". 1948 р. Ред. М.Семечкін, тир. 100 000, 32 стор. з іл., (ф. 10х14), рос.м. (фото).
3. **"Шахтар" Сталіно**. Майстри футболу. Київ. "Рад. Україна". 1949 р., тир. 30 000, 32 стор. з іл., (ф. 10х14), укр.м. (фото).
4. **"Динамо" Київ**. Майстри футболу. Київ. "Рад. Україна". 1949 р., тир. 70 000, 32 стор. з іл., (ф. 10х14), укр.м. (фото).
5. **"Локомотив" Харків**. Майстри футболу. Київ. "Рад. Україна". 1949 р., тир. 30 000, 32 стор., (ф. 10х14), укр.м. (фото).
6. Романенко С.Д. **Футбол – народний вид спорту**. Київ. АН УРСР. 1950 р., тир. 15 000, 20 стор., (ф. 13х17), укр.м. (історія, методика).
7. Романенко С.Д. **Футбол** (Б-чка фізкультурника). Київ. "Молодь". 1956 р., тир. 45 000, 30 стор.
8. Романенко С.Д. **Футбол**. Київ. "Молодь". 1959 р., тир. 40 000, 28 стор., укр.м.

Допоміжні видання:

1. Перель О.С. **25 лет международных встреч советских футболистов 1922-1947**. Москва. ЦР "Динамо". 1948 р., тир. 30 000, 46 стор., рос.м.
2. **Сборная СССР**. Москва. Мосполиграфпром. 1956 р., тир. 50 000, 20 стор. з іл., (ф. 10х16), рос.м.

Буклети:

1. **Мастера футбола**. Київ. "Горкоопинсоюз". 1948 р. Упор. Ф.Акопов, 4 стор. з іл. (ф. 9х12), рос.м.

Довідники-календарі:

1. **Футбол. Харьков в играх на первенство СССР 1948 г.** Харків. Харківський комітет з справ фізкультури і спорту. 1948 р., тир. 7 000, 20 стор., (ф. 15х20), рос.м.
2. **Футбол. Первенство СССР 1949 г. Первая группа. Календарь игр второго круга**. Київ. Ст. "Динамо". 1949 р., 4 стор. з табл. - буклет, (ф. 15х20), рос.м.
3. **Футбол 1950 г.** Справочник-календарь. Київ. "Київська правда". 1950 р., тир. 50 000, 64+8 (2-ге коло) стор., (ф. 10х14), рос.м.
4. **Футбол. Первенство СССР 1950 года. Календарь игр на апрель**. Київ. Респ. ст. ім. Хрущова. 1950 р., 4 стор. з табл. - буклет, (ф. 18х23), рос.м.
5. **Первенство СССР 1951 г. Футбол. Класс "А"**. Київ. Ст. "Динамо". 1951 р., тир. 10 000, 52 стор. з іл., (ф. 11х14), рос.м.
6. (Футбольний календар). Ужгород. 1952 р.
7. (Футбольний календар). Харків. 1952 р.
8. (Футбольний календар). Дніпропетровськ. 1954 р., тир. 5 000, 16 стор.
9. (Футбольний календар). Сімферополь. 1954 р.
10. (Футбольний календар). Сталіно. 1954 р.
11. **Футбол-55**. Справочник-календарь. Київ. "Молодь". 1955 р. Упор. П.Безсмертний, тир. 100 000, 96 стор. з іл., (ф. 10х13), рос.м.
12. **Календарь игр на первенство СССР по футболу в 1955 году. Класс "А". Первый круг**. Київ. Тип. МВС України. 1955 р., тир. 10 000, 14 стор. + 2 табл., (ф. 7х9), рос.м.
13. (Футбольний календар. 2-ге коло). Дніпропетровськ. 1955 р., тир. 3 000, 64 стор.
14. (Футбольний календар). Львів. 1955 р.
15. **Футбол 1955 г.** Календар-довідник. Одеса. 1955 р., 64 стор.
16. (Футбольний календар. 2-ге коло). Сталіно. 1955 р.
17. **Футбол 1955. Ужгородський "Спартак"**. Ужгород. 1955 р., тир. 5 000, 52 стор.
18. **"Шахтер" Сталино. Мастера кожного мяча. Первенство СССР**. Сталіно. Облви-дат. 1955 р., тир. 100 000, 64 стор., рос.м.
19. (Футбольний календар). Кіровоград. 1955 р.
20. (Футбольний календар). Полтава. 1955 р.
21. **Футбол 1956**. Календар-справочник. Київ. "Молодь". 1956 р. Упор. П.Безсмертний, тир. 100 000, 128 стор. з іл., (ф. 10х13), рос.м.
22. **Справочник-календарь по футболу. Сезон 1956 г.** Київ. Ст. ім. Хрущова. 1956 р.

Відп. Р.Кондель, тир. 10 000, 64 стор., (ф. 9х11), рос.м.

23. **Футбол 1956. Первенство СССР. 1 круг**. Сталіно. 1956 р., тир. 30 000, 48 стор., рос.м.

24. (Футбольний календар). Кіровоград. 1956 р.

25. **Футбол 1957**. Календар-справочник. Київ. "Молодь". 1957 р. Упор. П.Безсмертний, тир. 200 000, 144 стор. з іл., (ф. 10х12), рос.м.26. **Календар-довідник з футболу. Сезон 1957 р.** Київ. Ст. ім. Хрущова. 1957 р. Відп. Р.Кондель, тир. 7 500, 80 стор., (ф. 10х14), укр.м.

27. (Футбольний календар. 2-ге коло). Одеса. 1957 р.

28. (Футбольний календар. 1-ше коло). Львів. 1957 р.

29. (Футбольний календар). Ворошиловград. 1957 р.

30. **Футбол в Запорожье. 2-ой круг**. Запоріжжя. Облвидат. 1957 р. Упор. Г.Свистун, М.Федець, А.Москаленко, тир. 8 000, 48 стор. з іл., (ф. 10х13), рос. м.

31. (Футбольний календар). Полтава. 1957 р.

32. **Календар-довідник з футболу. 1 коло. Сезон 1958 р.** Київ. Ст. ім. Хрущова. 1958 р. Відп. Р.Кондель, тир. 12 000, 96 стор. з іл., (ф. 10х14), укр.м.

33. (Футбольний календар. 2-ге коло). Сталіно. 1958 р., тир. 35 000, 56 стор.

34. (Футбольний календар. 1-ше коло). Львів. 1958 р.

35. (Футбольний календар. 2-ге коло). Львів. 1958 р.

36. **Футбольний Миколаїв. Змагання першості СРСР і міжнародні зустрічі. 1 коло. 1958 р.** Миколаїв. Обл. вид. 1958 р. Упор. Б.Аров та ін., тир. 10 000, 36 стор.

37. (Футбольний календар. 2-ге коло). Миколаїв. 1958 р.

38. (Футбольний календар). Ворошиловград. 1958 р., тир. 10 000, 62 стор.

39. (Футбольний календар). Запоріжжя. 1958 р.

40. (Футбольний календар). Сімферополь. 1958 р., тир. 30 000, 112 стор.

41. (Футбольний календар). Херсон. 1958 р.

42. (Футбольний календар). Кіровоград. 1958 р.

43, 44. **Футбол 1959**. Календар-довідник. Київ. КОКДВ. 1959 р. Упор. П.Безсмертний, тир. 150 000, 128 стор. з іл., (ф. 10х13), укр.м. і рос.м.45. **Футбол. Календар-довідник. Сезон 1959 р.** Київ. Упр. спорт. споруд. 1959 р. Упор. Р.Кондель, тир. 15 000, 104 стор. з іл., (ф. 9х14), укр.м.

46. (Футбольний календар). Сталіно. 1959 р., тир. 30 000, 100 стор.

47. (Футбольний календар. 2-ге коло). Харків. 1959 р., тир. 20 000, 100 стор.

48. (Футбольний календар. 1-ше коло). Львів. 1959 р., тир. 20 000, 68 стор.

49. (Футбольний календар. 2-ге коло). Львів. 1959 р.

50. (Футбольний календар). Дніпропетровськ. 1959 р., тир. 45 000, 48 стор.

51. (Футбольний календар). Запоріжжя. 1959 р., тир. 30 000, 64 стор.

52. **Футбол 1959**. Довідник-календар. Луганськ. Обл. вид. 1959 р. Упор. В.Смага, тир. 40 000, 40 стор.

53. (Футбольний календар. 1-ше коло). Миколаїв. 1959 р.

54. (Футбольний календар. 2-ге коло). Миколаїв. 1959 р.

55. **Футбол. Календар-справочник 1959 года**. Одеса. 1959 р. Ред. Б.Галинський, тир. 25 000, 48 стор. з іл., (ф. 10х14), рос.м.

56. (Футбольний календар). Вінниця. 1959 р., тир. 15 000, 120 стор.

57. (Футбольний календар). Дніпродзержинськ Дніпропетровської обл. 1959 р.

58. (Футбольний календар). Черкаси. 1959 р.

59. (Футбольний календар). Рівне. 1959 р.

60. (Футбольний календар). Кіровоград. 1959 р.

Допоміжні видання:

1. **Календарь первенства СССР по футболу 1945 г. 1 группа**. Москва. ЦР "Динамо". 1945 р., тир. 10 000, 6 стор., рос.м.
2. **Первенство СССР по футболу 1946 г.** Календар-справочник. Москва. "ФИС". 1946 р. Упор. О.Перель, тир. 20 000, 48 стор., (ф. 13х20), рос.м.
3. **Кубок СССР по футболу. 6-20 октября 1946 г.** Москва. Ст. "Динамо", "Вечерняя Москва" 1946 р., тир. 25 000, 8 стор., (ф. 10х14), рос.м.
4. **Первенство СССР по футболу, 1947 год**. Справочник. Москва. "Вечерняя Москва". 1947 р. (Упор. А.Лясс), тир. 100 000, 32 стор. з іл., (ф. 10х15), рос.м.
5. **Кубок СССР 1947 года**. Календар-справочник. Москва. Ст. "Сталінець". 1947 р. Упор. Ю.Ваньят, тир. 10 000, 24 стор., (ф. 13х18), рос.м.
6. **Первенство СССР по футболу. 1948 год**. Справочник. Москва. "Вечерняя Москва". 1948 р., 16 стор. з іл., (ф. 10х14), рос.м.
7. **Первенство СССР по футболу. 1948 год. 2-й круг**. Москва. "Вечерняя Москва". 1948 р., тир. 100 000, 8 стор. - буклет, (ф. 10х14), рос.м.
8. **Футбольный Кубок страны**. Москва. ЦР "Динамо". 1948 р. Ред. М.Семячкін, тир. 100 000, 48 стор. з іл., (ф. 14х21), рос.м.
9. **Первенство СССР по футболу 1949 года**. Календар-справочник. Москва. "ФИС". 1949 р. Упор. В.Гранаткін, С.Ільїн, тир. 60 000, 48 стор. з іл., (ф. 15х22), рос.м.
10. **Кубок СССР по футболу 1949 года**. Москва-Ленінград. "ФИС". 1949 р. Упор. В.Гранаткін, С.Ільїн, тир. 100 000, 48 стор. з іл., (ф. 13х20), рос.м.
11. **Футбол. Первенство СССР 1950 года**. Москва. "ФИС". 1950 р. Упор. В.Гранаткін, С.Ільїн, тир. 10 000, 80 стор. з іл., (ф. 13х20), рос.м.
12. **Футбол. Первенство СССР 1950 года. 2-й круг**. Справочник по футболу. Москва. "ФИС". 1950 р. Упор. В.Гранаткін, С.Ільїн, тир. 200 000, 64 стор. з іл., (ф. 13х20), рос.м.
13. **Кубок СССР по футболу 1950 года**. Справочник. Москва. "ФИС". 1950 р. Упор. В.Архіпов, Ю.Ваньят, тир. 50 000, 64 стор. з іл., (ф. 13х20), рос.м.
14. С.А.Савін. **Первенство СССР по футболу. 1951 год**. Москва. "ФИС". 1951 р., тир. 100 000, 64 стор., (ф. 13х20), рос.м.
15. **Кубок СССР по футболу 1951 г.** Москва. "ФИС". 1951 р. Упор. В.Архіпов, Ю.Ваньят, тир. 15 000, 48 стор. з іл., (ф. 13х20), рос.м.
16. В.М.Архіпов. **Первенство СССР по футболу 1952 г.** Москва. "ФИС". 1952 р., тир. 75 000, 72 стор., (ф. 13х20), рос.м.
17. **Первенство СССР по футболу 1953 года. 2-й круг**. Москва. "ФИС". 1953 р., тир. 50 000, 32 стор., (ф. 13х20), рос.м.
18. **Футбол 1954 год**. Москва. Ком. по фіз. культ. і спорту при РМ СРСР. 1954 р., тир. 1 000, 152 стор., (ф. 9х12), рос.м.
19. **Соревнования по футболу 1954 и 1955 гг.** Москва. "ФИС". 1955 р. Упор. А.Меньшиков, Б.Туров, тир. 200 000, 80 стор., (ф. 13х20), рос.м.
20. **Соревнования по футболу 1955 и 1956 годы**. Справочник-календарь. Москва. "ФИС". 1956 р. Упор. А.Меньшиков, тир. 25 000, 89 стор., (ф. 13х20), рос.м.
21. **Соревнования по футболу 1956-57 гг.** Справочник-календарь. Москва. "ФИС". 1957 р. Упор. А.Меньшиков, тир. 100 000, 80 стор., (ф. 13х20), рос.м.
22. **Футбол 1957**. Справочник-календарь. Москва. Центр. ст. ім. Леніна. 1957 р. Упор. В.Архіпов, А.Качалов, Н.Разумовський, тир. 100 000, 52 стор. з іл., (ф. 12х19), рос.м.
23. **Соревнования по футболу 1958 г.** Москва. "ФИС". 1958 р. Упор. А.Меньшиков, тир. 100 000, 64 стор., (ф. 13х20), рос.м.
24. **Футбол 1958**. Справочник-календарь. Москва. Центр. ст. ім. Леніна. 1958 р. Упор. В.Архіпов, А.Качалов, тир. 200 000, 64 стор. з іл., (ф. 13х20), рос.м.
25. **Справочник-календарь по футболу 1958 год**. Москва. Центр. ст. ім. Леніна. 1959 р. Упор. А.Качалов, А.Леонтьєв, А.Архіпов, тир. 200 000, 64 стор. з іл., (ф. 14х19), рос.м.

Газети і журнали:

Допоміжні видання:

1. **Фізкультура і спорт**. Київ, 1945-1965 р., рос.м. - до 1957 р., укр.м. - з 1957 р. (щомісячний журнал).
2. **Советский спорт**. Москва., з березня 1946 р. по 1991 рр., рос.м. (газета).
3. **Спортивна газета** (тричі на тиждень). Київ, з 1949 р., укр.м.
4. **Спорт в СССР** (додаток до журналу "Советский Союз"). Москва, з 1953 р., рос., англ., франц., угор., іспан. і нім. м. (щомісячний журнал).
5. **Спортивные игры**. Москва. 1955-1990 гг., рос.м. (щомісячний журнал).

"БОРДО"

ВОРОТАРІ

1. Седрик Карассо	30.12.1981	Франція
16. Ульріх Раме	19.09.1972	Франція
33. Жиль Меслін	17.06.1989	Франція

ОБОРОНЦІ

2. Мішель Сіані	06.04.1984	Франція
3. Карлос Енріке	02.05.1983	Бразилія
6. Франк Жюрьетті	30.03.1975	Франція
13. Дієго Родольфо Пласенте	24.04.1977	Аргентина
21. Матьє Шальме	07.10.1980	Франція
23. Вільфред Моїмбе	18.10.1988	Франція
26. Матьє Соньє	07.02.1990	Франція
27. Марк Планус	07.03.1982	Франція
28. Бенуа Тремулінас	28.12.1985	Франція

ПІВОБОРОНЦІ

4. Алу Діарра	15.07.1981	Франція
5. Фернандо Менегатто	03.05.1981	Бразилія
8. Йоанн Гуркуфф	11.07.1986	Франція
10. Вієйра Феррейра Жуссі	19.09.1983	Бразилія
12. Пол Ласне	16.01.1989	Франція
17. Жеральдо Мауриціо Сильва Вендел	08.04.1982	Бразилія
18. Ярослав Плашил	05.01.1982	Чехія
19. П'єр Дюкасс	07.05.1987	Франція
22. Грегори Сертич	05.08.1989	Франція
25. Людовик Сане	22.03.1987	Франція
32. Абду Траоре	17.01.1988	Малі

НАПАДНИКИ

7. Йоан Гурфран	25.05.1986	Франція
9. Фернандо Кавенагі	21.09.1983	Аргентина
11. Давид Бейон	27.11.1982	Франція
20. Анрі Сойве	26.10.1990	Франція
29. Маруан Шамах	10.01.1984	Марокко

"БУЛОНЬ" (БУЛОНЬ-СЮР-МЕР)

ВОРОТАРІ

1. Флоріан Баге	27.07.1984	Франція
15. Овідіу Каруру	23.01.1989	Зимбабве
16. Ібрагим Конє	05.12.1989	Кот д'Івуар
30. Жан-Франсуа Беденик	20.11.1978	Франція
40. Матьє Вальверде	14.05.1983	Франція

ОБОРОНЦІ

2. Ніколя Рабуель	15.01.1978	Франція
3. Йоанн Ляшор	17.01.1976	Франція
5. Дам'єн Перріней	12.09.1983	Франція
6. Кевин Дас Невес	08.05.1986	Франція
12. Гійом Борн	12.02.1988	Франція
13. Олубайо Адефемі	13.08.1985	Нігерія
22. Антоні Лекон	05.10.1980	Франція
23. Біра Дембеле	22.03.1988	Франція
25. Дам'єн Марк Бакарі Сумаре	08.12.1988	Франція
	09.11.1985	Малі

ПІВОБОРОНЦІ

4. Лорен Агуазі	16.03.1984	Франція
7. Даніель Морейра	08.08.1977	Франція
8. Жоанн Рамар	05.06.1984	Франція
9. Фредерик Да Роша	16.09.1974	Франція
11. Гійом Дюкатель	21.01.1979	Франція
19. Александр Кювільє	17.06.1986	Франція
21. Доріан Левек	22.11.1989	Франція
29. Зарго Туре	11.11.1989	Сенегал
10. Грегори Тіль	15.03.1980	Франція
14. Жеремі Блайяк	13.06.1983	Франція
17. Фаб'єн Робер	06.01.1989	Франція
20. Ібрагим Сане	28.11.1989	Сенегал
27. Лакдар Буссаха	18.07.1987	Франція
28. Мам Ндіайє	11.01.1986	Сенегал

"ВАЛАНСЬЕНН"

ВОРОТАРІ

1. Ніколя Пеннето	28.02.1981	Франція
16. Жан-Луї Лека	21.09.1985	Франція
30. Гай-Роланд Н'Ді Ассембе	28.02.1986	Камерун
40. Грегори Вімбе	19.08.1971	Франція

ОБОРОНЦІ

2. Давид Дюкуртіу	11.04.1978	Франція
3. Жак Абардонадо	27.05.1978	Франція
5. Шмітц Рафаель	17.12.1980	Бразилія
6. Мілан Бішевац	31.08.1983	Сербія
13. Моді Траоре	14.07.1980	Франція
20. Даме Траоре	15.05.1986	Франція
21. Уільямс Мартинес	18.12.1982	Уругвай
25. Руді Матер	13.10.1980	Франція

ПІВОБОРОНЦІ

8. Гаель Данич	19.11.1981	Франція
10. Фахід Бен Халфаллах	09.10.1982	Туніс
12. Ремі Гоміс	14.02.1984	Франція
14. Фудад Кадир	05.12.1983	Алжир
15. Сіака Тьєне	22.02.1982	Кот д'Івуар
17. Карлос Альберто Санчес	06.02.1986	Колумбія
18. Карба Бангура	10.03.1986	Гвінея
19. Тае-Хі Нам	03.07.1991	Корея
22. Жонатан Лякур	17.08.1986	Франція
23. Хосе Саєс	07.05.1982	Франція
24. Гаєтан Бонг	25.04.1988	Камерун
26. Рено Коаде	29.09.1984	Франція

НАПАДНИКИ

7. Йоанн Одель	12.12.1983	Франція
9. Филип Себо	24.02.1984	Словаччина
11. Луїджі Пієроні	08.09.1980	Бельгія
27. Мамаду Самасса	01.05.1986	Франція
28. Грегори Пужоль	25.01.1980	Франція

"ГРЕНОБЛЬ"

ВОРОТАРІ

1. Джоді Вівіані	25.01.1982	Франція
16. Брис Мобле	01.12.1989	Франція
30. Ронан Ле Кром	13.07.1974	Франція

ОБОРОНЦІ

3. Санді Пайо	27.02.1987	Франція
5. Мартіал Робен	27.08.1977	Франція
12. Бостьян Цесар	09.07.1982	Словенія
14. Давид Жеммалі	13.12.1974	Туніс
15. Зоран Рендулич	22.05.1984	Сербія

25. Угу Ціанчі	09.06.1989	Франція
26. Йорик Раве	12.09.1989	Франція
27. Мілівоє Витакіч	16.05.1977	Сербія
29. Джиммі Майнфрой	28.03.1983	Франція
Давид Соге	23.11.1979	Франція

ПІВОБОРОНЦІ

2. Лоран Куртуа	11.09.1978	Франція
6. Жак Алаїксис Ромао	18.01.1984	Того
7. Ніколя Дієз	07.02.1979	Франція
8. Соф'ян Фегулі	26.12.1989	Франція
10. Лоран Батлєс	23.09.1975	Франція
18. Лоран Маке	11.08.1979	Франція
21. Джиммі Жуан	10.06.1983	Франція
24. Джонатан Тінан	01.06.1989	Франція
Атилан Туран	10.04.1992	Франція

НАПАДНИКИ

9. Йосип Тадич	22.08.1987	Хорватія
17. Нассим Акрур	10.07.1974	Алжир
19. П'єр Бойя	16.01.1984	Камерун
20. Шо Іто	24.07.1988	Японія
22. Дайсуке Матсуї	11.05.1981	Японія
28. Даніель Любойя	04.09.1978	Сербія
31. Мустафа Кучукович	05.11.1986	Німеччина

"ЛАНС"

ВОРОТАРІ

1. Ведран Руньє	10.02.1976	Хорватія
16. Хамді Касрауї	18.01.1983	Туніс
30. Самуель Атруа	15.02.1990	Франція

ОБОРОНЦІ

2. Марко Рамос	26.04.1983	Португалія
4. Іссам Ель Адуа	12.09.1986	Марокко
5. Аледдін Яхія	26.09.1981	Туніс
15. Фаб'єн Лоренті	06.01.1983	Франція
19. Ромен Сартр	12.11.1982	Франція
24. Ерик Шель	11.11.1977	Франція
26. Йоан Демон	15.05.1978	Франція

ПІВОБОРОНЦІ

7. Абдулразак Букарі	25.04.1987	Франція
8. Жоффрей Думенг	09.11.1980	Франція
10. Деян Мілованович	21.01.1984	Сербія
18. Себастьян Руде	16.06.1981	Франція
20. Аділ Хермаш	27.06.1986	Марокко
21. Сіді Кейта	20.03.1985	Малі
23. Ненад Ковачевич	11.11.1980	Сербія

НАПАДНИКИ

6. Аруна Діндане	26.11.1980	Кот д'Івуар
9. Туафілу Мауліда	08.06.1979	Франція
11. Рибейру Едуардо	05.08.1980	Бразилія
14. Кевин Монне-Паке	19.08.1988	Франція
22. Іссам Жемаа	28.01.1984	Туніс
25. Стівен Жозеф-Монроуз	20.07.1990	Франція
27. Самба Соу	29.04.1989	Сенегал
Канга Акалє	07.03.1981	Кот д'Івуар

"ЛЕ МАН"

ВОРОТАРІ

1. Дієє Овоно	23.01.1983	Габон
16. Родольф Роше	14.06.1979	Франція
30. Георгій Макаїдзе	31.03.1990	Грузія

ОБОРОНЦІ

2. Антоніо Мальта	23.04.1978	Бразилія
Каміло Жедер	03.07.1979	Туніс
3. Сабер Бен Фрей	28.07.1982	Франція
5. Грегори Сердан	26.06.1987	Франція
18. Самуель Бухур	06.06.1981	Португалія
23. Жоао Паулу	01.11.1990	Франція
28. Себастьян Корчія	01.01.1985	Гвінея
29. Ібраїма Сорі Камара	19.08.1990	Франція
33. Мамаду Ваге	05.05.1989	Камерун
37. Домінік Байї Ессоме	20.01.1982	Норвегія

ПІВОБОРОНЦІ

7. Фредрик Стромстад	10.08.1980	Франція
8. Фредерик Томас	03.09.1986	Малі
9. Модібо Майга	03.12.1990	Гвінея
12. Ідрисса Сіла	24.07.1987	Франція
13. Сіріак Лувіон	12.02.1988	Франція
14. Матьє Доссеви	13.11.1985	Малі
15. Альфуссейні Кейта	20.06.1986	Франція
20. Матьє Кутадьєр	21.05.1986	Франція
21. Гійом Лоріо	12.06.1988	Франція
26. Херольд Гулон	16.08.1986	Камерун
36. Валентин Квеле	03.07.1990	Гвінея
Гай-Мішель Ландель	19.11.1984	Сенегал
Бадара Сене	03.10.1984	Франція

НАПАДНИКИ

10. Антоні Ле Таллек	21.09.1987	Франція
11. Марсело Естігаррібія	28.04.1977	Парагвай
22. Торстейн Хельстад	24.05.1986	Норвегія
24. Людовик Бааль	31.12.1987	Франція
25. Ролан Лама	26.03.1990	Бельгія
34. Патрік Екенг-Екенг	17.07.1989	Камерун
Фуссейні Сіссе		Франція

"ЛІЛЛЬ"

ВОРОТАРІ

1. Людовик Бютель	03.04.1983	Франція
16. Мікаель Ландро	14.05.1979	Франція
30. Александре Укідія	19.07.1988	Франція

ОБОРОНЦІ

3. Джеррі Вандам	08.12.1988	Франція
15. Консейсао Емерсон	23.02.1986	Бразилія
18. Френк Берія	23.05.1983	Франція
19. Петер Франкар	04.01.1985	Франція
23. Аділ Рамі	27.12.1985	Франція
25. Ніколя Плестан	02.06.1981	Франція

ПІВОБОРОНЦІ

2. Матьє Дебюші	28.07.1985	Франція
4. Флорен Бальмон	02.02.1980	Франція
7. Йоан Кабайє	14.01.1986	Франція
10. Людовик Обраньяк	10.11.1984	Франція
22. Орельєн Чеджу	20.01.1985	Камерун
24. Антоніо Ріо Мавуба	08.03.1984	Франція
26. Еден Хазар	07.01.1991	Бельгія
29. Стефан Дюмон	06.09.1982	Франція

НАПАДНИКИ

9. Туліо Де Мело	31.01.1985	Бразилія
------------------	------------	----------

11. П'єр Аубамейян	28.01.1989	Габон
14. Роберт Виттек	01.04.1982	Словаччина
17. П'єр-Ален Фро	15.04.1980	Франція
20. Ларсен Туре	20.07.1984	Гвінея
27. Яо Куассі		
Жерве Жервіньйо	27.05.1987	Кот д'Івуар
28. Еміл Лінг	03.08.1989	Данія

"ЛІОН"

ВОРОТАРІ

1. Уго Льйорис	26.12.1986	Франція
25. Жоан Арток	17.02.1987	Франція
30. Ремі Веркурт	26.06.1980	Франція

ОБОРОНЦІ

2. Франсуа Клер	18.04.1983	Франція
3. Маркеш Крис	03.06.1977	Бразилія
4. Жан-Ален Бумсонг	14.12.1979	Франція
11. Фабіо Гроссо	28.11.1977	Італія
13. Антоні Ревейєр	10.11.1979	Франція
15. Джон Менса	29.11.1982	Гана
20. Алі Сіссоко	15.09.1987	Франція
23. Клебер Андерсон	27.08.1980	Бразилія
32. Ламін Гассам	20.10.1989	Франція
35. Ніколя Сегуїн	06.03.1990	Франція
37. Томас Фонтан	08.05.1991	Франція

ПІВОБОРОНЦІ

5. Матьє Бодмер	22.11.1982	Франція
6. Кім Камльстрем	24.08.1982	Швеція
7. Мічел Баштуш	02.08.1983	Бразилія
8. Міралем П'янич	02.04.1990	Боснія і Герцеговина
10. Онорато Едерсон	13.01.1986	Бразилія
12. Тімоті Колодзейчак	01.10.1991	Франція
17. Жан Макун	29.05.1983	Камерун
19. Сесар Дельгадо	18.08.1981	Аргентина
22. Клемент Грен'є	07.01.1991	Франція
24. Ромен Бейньє	06.05.1987	Франція
28. Жеремі Тулаан	10.09.1983	Франція
31. Саїд Мехамха	04.09.1990	Франція
36. Себастьян Форє	03.01.1991	Франція
41. Максим Гоналон	10.03.1989	Франція

НАПАДНИКИ

9. Лісандро Лопес	02.03.1983	Аргентина
14. Сідней Гову	27.07.1979	Франція
18. Бафетимбі Гоміс	06.08.1985	Франція

УКРАЇНСЬКИЙ ФУТБОЛ

"МОНАКО"

БОРОТАРИ

1. Йоханн Тюрам-Ульєн	31.10.1988	Франція
16. Стефан Рюфф'є	27.09.1986	Франція
ОБОРОНЦІ		
4. Франсуа Модесто	19.08.1978	Франція
12. Перейра		
да Сильва Адріано	03.04.1982	Бразилія
13. Венсан Мураторі	03.08.1987	Франція
14. Даріо Шимич	12.11.1975	Хорватія
15. Томас Мангані	29.04.1987	Франція
18. Джиммі Траоре	01.03.1980	Малі
19. Патрик Мюллер	17.12.1976	Швейцарія
22. Лоїк Дуфо	15.03.1989	Франція
28. Себастьян Пюгреньє	28.01.1982	Франція
32. Ігор Лоло	27.07.1982	Кот д'Івуар

ПІВОБОРОНЦІ

2. Седрик Монгонгу	22.06.1989	ДР Конго
3. Ніколя Нкулу	27.03.1990	Камерун
5. Дієго Перес	18.05.1980	Уругвай
6. Нікола Покривац	26.11.1985	Хорватія
7. Жан-Жак Госо	15.03.1983	Кот д'Івуар
8. Алехандро Алонсо	03.03.1982	Аргентина
11. Андерсон Луїс Нене	19.07.1981	Бразилія
21. Малорі Мартен	25.08.1988	Франція
23. Йерко Лекс	09.04.1980	Хорватія
24. Едуардо Кошта	23.09.1982	Бразилія
25. Лукман Харуна	12.04.1990	Нігерія
26. Йоан Молло	18.07.1989	Франція
29. Дістел Зола	05.02.1989	Франція
34. Фредерик Бюлот	27.09.1990	Франція

НАПАДНИКИ

10. Пак Чу-Юнг	10.07.1985	Корея
17. Серж Гакпе	07.05.1987	Франція
20. Хуан Пабло Піно	30.03.1987	Колумбія
27. Фредерик Нгалу Німані	08.10.1988	Франція
31. Д'ямель Бакар	06.04.1989	Франція
35. Яннік Сагбо	12.04.1988	Франція

"МОНПЕЛЬЄ"

БОРОТАРИ

1. Лоран Піоньє	24.05.1982	Франція
16. Жоффрей Журдрен	04.02.1986	Франція
30. Жоан Карассо	07.05.1988	Франція
40. Антоні Скриб	01.01.1988	Франція

ОБОРОНЦІ

3. Мапу Янгамбіва	15.05.1989	ЦАР
4. Ненад Джодич	04.01.1977	Сербія
5. Емір Спахич	18.08.1980	Боснія і Герцеговина

13. Мікаель Нельсон	02.02.1990	Франція
14. Мурад Бенаміда	18.01.1986	Франція
21. Абдулхамед Ель-Каутарі	17.03.1990	Франція
25. Хав'є Коллін	17.08.1974	Франція
28. Жуліо Коломбо	22.02.1984	Франція

ПІВОБОРОНЦІ

6. Жорис Марво	15.08.1982	Франція
7. Грегори Лякомб	11.01.1982	Франція
8. Филипп Делайє	25.06.1975	Франція
9. Ремі Кабелла	08.03.1990	Франція
12. Жоффрей Дерніс	24.12.1980	Франція
15. Ніколя Санун	03.09.1980	Франція
17. Ромен Піто	08.08.1977	Франція
20. Альберто Кошта	09.01.1985	Аргентина
23. Жамель Сайї		Туніс
27. Сириль Женшам	18.12.1975	Франція
29. Йоне Бельханда	25.02.1990	Франція

НАПАДНИКИ

10. Ліліан Компан	30.04.1977	Франція
11. Віктор Уго Монтаньйо	01.05.1984	Колумбія
18. Фана Карим Айт	25.02.1989	Марокко
19. Сулейман Камара	22.12.1982	Сенегал
24. Бенгалі Куата	21.10.1990	Франція

"НАНСІ"

БОРОТАРИ

1. Дженнаро Бразильяно	01.03.1980	Франція
16. Дам'єн Грегорині	02.03.1979	Франція
30. Жоан Лапере	03.08.1985	Франція
40. Ремі Пілот	27.07.1990	Франція

ОБОРОНЦІ

3. Андре-Жоель Самі	13.11.1984	ДР Конго
5. Андре Сильва Луїш	27.01.1980	Бразилія
8. Жордан Лотьєс	05.08.1984	Франція
13. Дам'ян Макалусо	09.03.1980	Уругвай
20. Мікаель Крет'єн	10.07.1984	Марокко
21. Жан Кальве	30.04.1984	Франція
22. Флоріан Маранж	03.03.1986	Франція
27. Абдеслам Уадду	01.11.1978	Марокко

ПІВОБОРОНЦІ

4. Крис Малунга	11.07.1987	Конго
6. Паскаль Беренже	20.05.1981	Франція
7. Бокунджі Ка	28.12.1986	Гвінея-Біссау
12. Баке Траоре	06.03.1985	Франція
15. Юссуф Хаджі	25.02.1980	Марокко
18. Жюльєн Ферет	05.07.1982	Франція
23. Жонатан Брізон	07.01.1983	Франція
24. Бенджамін Гаванон	09.08.1980	Франція
25. Рейно Лемайтр	28.06.1983	Франція
28. Флоріан Айте	15.12.1988	Того
29. Альфред Ндіайє	06.03.1990	Франція

НАПАДНИКИ

9. Вейгар Пальм Гуннарссон	21.03.1980	Ісландія
10. Іссар Діа	08.06.1987	Сенегал
14. Пол Алоо Ефулу	12.11.1983	Камерун
17. Гастон Курбело	08.04.1976	Уругвай
19. Базиль Камерлінг	19.04.1987	Франція
26. Шейк Діабате	25.04.1988	Малі

"НІЦА"

БОРОТАРИ

1. Давид Оспіна	31.08.1988	Колумбія
16. Ліонель Летізі	28.05.1973	Франція
30. Жеремі Моро	22.07.1980	Франція

ОБОРОНЦІ

3. Ален Кантарей	15.08.1983	Франція
4. Он'єкачі Апам	30.12.1986	Нігерія
5. Ларріс Мабіала	08.10.1987	ДР Конго
18. Ісмаель Гасе	19.09.1986	Франція
24. Жеральд Сид	17.02.1983	Франція
28. Грегори Пейслі	07.05.1977	Франція

ПІВОБОРОНЦІ

6. Олів'є Ешуафні	13.09.1972	Франція
8. Давид Ельбик	12.05.1979	Франція
10. Мохаман Ель Хаджі Траоре	31.08.1988	Малі
14. Емерс Фае	24.01.1984	Кот д'Івуар
15. Кафумба Кулібалі	26.10.1985	Кот д'Івуар
19. Джонатан Кварті	02.06.1988	Гана
23. Дрисса Діакіте	18.02.1985	Малі
27. Жюльєн Сабле	11.09.1980	Франція
29. Енох Кофі Аду	14.09.1990	Гана

НАПАДНИКИ

7. Лоїк Ремі	02.01.1987	Франція
9. Мікаель Поте		Бенін
11. Ерик Мулунгуї	01.04.1984	Габон
12. Абейку Кванса	02.11.1990	Гана
17. Шаукі Бен Саада	01.07.1984	Туніс
20. Мамаду Бакайоко	31.12.1989	Кот д'Івуар
21. Хабіб Бамого	08.05.1982	Франція
22. Перейра де Мелло Адеїлсон	07.10.1985	Бразилія

"ОСЕР"

БОРОТАРИ

1. Олів'є Сорен	16.04.1981	Франція
16. Ремі Ріу	06.08.1987	Франція

ОБОРОНЦІ

2. Седрик Хенгбарт	13.07.1980	Франція
3. Мусса Харрі	19.04.1986	Гана
4. Штефан Гріхтінг	30.03.1979	Швейцарія
6. Адама Кулібалі	10.10.1980	Малі
12. Жан Паскаль Міньйо	26.02.1981	Франція
15. Баптист Мартин	14.05.1985	Франція
23. Жеремі Бертод	24.04.1984	Франція
24. Амара Діт Моріке Каме	19.08.1990	Франція
28. Роберт Попов	16.04.1982	Македонія

ПІВОБОРОНЦІ

5. Даріуш Дудка	09.12.1983	Польща
7. Камел Шафні	11.06.1982	Марокко
17. Бенуа Педретті	12.11.1980	Франція
18. Руа Контут	11.02.1985	Франція
20. Амаду Сидібе	19.02.1986	Малі
27. Ален Траоре	01.01.1988	Буркіна-Фасо
29. Делвін Ндінга	14.03.1988	Конго

НАПАДНИКИ

9. Вальтер Бірса	07.08.1986	Словенія
10. Александр Ліката	02.01.1984	Франція
11. Жюльєн Керсія	17.08.1986	Франція
13. Кевін Лежен	22.01.1985	Франція
14. Денніс Олієх	02.02.1985	Кенія
21. Даніель Нікулає	06.10.1982	Румунія
22. Іренеуш Елень	09.04.1981	Польща
25. Морис Дале	12.07.1985	Франція

"ПАРІ СЕН-ЖЕРМЕН" (ПАРИЖ)

БОРОТАРИ

1. Грегори Купе	31.12.1972	Франція
16. Білі Гронден	12.10.1974	Франція
30. Апула Едель	17.06.1986	Вірменія

ОБОРОНЦІ

2. Маркош де Альбукерке Чеара	16.06.1980	Бразилія
3. Мамаду Сахо	13.02.1990	Франція
6. Грегори Бурийон	01.07.1984	Франція
13. Саммі Траоре	25.02.1976	Малі
15. Зумана Камара	03.04.1979	Франція
22. Сильвен Арман	01.08.1980	Франція
26. Кристоф Жайє	31.10.1983	Франція

ПІВОБОРОНЦІ

4. Клод Макелеле	18.02.1973	Франція
10. Стефан Сессеньйон	01.06.1984	Бенін
12. Альберт Банінг	19.03.1985	Камерун
17. Гранді Нгойї	17.05.1988	Франція
20. Клеман Шантом	11.09.1987	Франція
23. Жеремі Клеман	26.08.1984	Франція
24. Трипі Маконда	24.01.1990	Франція
25. Жером Ротен	31.03.1978	Франція
27. Юнусс Санкаре	10.09.1989	Франція

НАПАДНИКИ

7. Людовик Жюлі	10.07.1976	Франція
8. Пегі Луондула	25.05.1979	Франція
9. Гійом Оаро	05.03.1984	Франція
11. Мевлут Ердинг	25.02.1987	Туреччина
14. Матейя Кежман	12.04.1979	Сербія
18. Лорис Арно	16.04.1987	Франція
21. Жан-Едес Морис	21.06.1986	Франція
29. Яннік Болі	13.01.1988	Франція

"РЕНН"

БОРОТАРИ

1. Ніколя Дюшез	22.04.1980	Франція
16. Патрис Луці	08.07.1980	Франція
30. Шейх Ндіайє	15.02.1985	Сенегал
40. Флоран Петі	30.01.1989	Франція

ОБОРОНЦІ

2. Елдерсон Ува Ешежиле	20.01.1988	Нігерія
3. Карлос Боканегра	25.05.1979	США
12. Род Фанні	06.12.1981	Франція
13. Петтер Ганссон	14.12.1976	Швеція
25. Люсьєн Обей	24.05.1984	Франція
26. Кевін Теофіл-Катерин	28.10.1989	Франція
29. Ромен Данзе	03.07.1986	Франція

ПІВОБОРОНЦІ

5. Абду Кадер Мангане	23.03.1983	Сенегал
6. Юнісі Інамото	18.09.1979	Японія
7. Жером Леруа	04.11.1974	Франція
8. Сильвен Марво	15.04.1986	Франція
14. Бруно Шейру	10.05.1978	Франція
15. Янн Мвіла	29.06.1990	Франція
18. Фабіан Лемуань	16.03.1987	Франція

НАПАДНИКИ

9. Мікаель Пажис	17.08.1973	Франція
10. Асамоа Г'ян	22.11.1985	Гана
11. Олів'є Томер	28.05.1980	Франція
19. Джиммі Бріан	02.08.1985	Франція
20. Жирес Екоко	08.01.1988	ДР Конго
21. Ісмаель Бангура	02.01.1985	Гвінея
23. Мусса Соу	19.01.1986	Сенегал

"СЕНТ-ЕТЬЄНН"

БОРОТАРИ

1. Венсан Планте	19.11.1980	Франція
16. Жано Жеремі	11.10.1977	Франція
30. Мулін Жессі	13.01.1986	Франція
40. Папе Абдулайє Кулібалі	02.03.1988	Сенегал

ОБОРОНЦІ

2. Седрик Варро	30.01.1980	Франція
4. Ефстатіос Тавларидис	25.01.1980	Греція
6. Сильвен Монсоро	20.03.1981	Франція
15. Йоанн Андрю	03.05.1989	Франція
21. Муамаду Дабо	28.11.1986	Франція
23. Давид Соже	23.11.1979	Франція
28. Йоан Беналуань	28.03.1987	Франція

ПІВОБОРОНЦІ

11. Бакарі Сако	26.04.1988	Франція
12. Блез Матіді	09.04.1987	Франція
17. Йоан Откер	30.10.1981	Франція
18. Гран Н'Дав	24.04.1984	Сенегал
19. Кристоф Ландрен	30.06.1977	Франція
22. Желсон Фернандес	02.09.1986	Швейцарія
24. Лоїк Перрен	07.08.1985	Франція
26. Мустафа Байял Салл	30.11.1985	Сенегал
32. Кумба Амін Лінганзі	16.11.1989	Франція

НАПАДНИКИ

7. Димитрі Пайє	29.03.1987	Франція
8. Араужо Ілан	18.09.1980	Бразилія
9. Давид Гільйотті	30.05.1985	Франція
10. Кевін Міраллас	05.10.1987	Бельгія
20. Бубакар Мансали	04.02.1988	Сенегал
27. Елтон дос Рейс	01.05.1988	Франція
29. Еммануель Рів'єр	03.03.1990	Франція
31. Малік Файє	13.12.1987	Сенегал

"СОШО" (МОНБЕЛЬЯР)

БОРОТАРИ

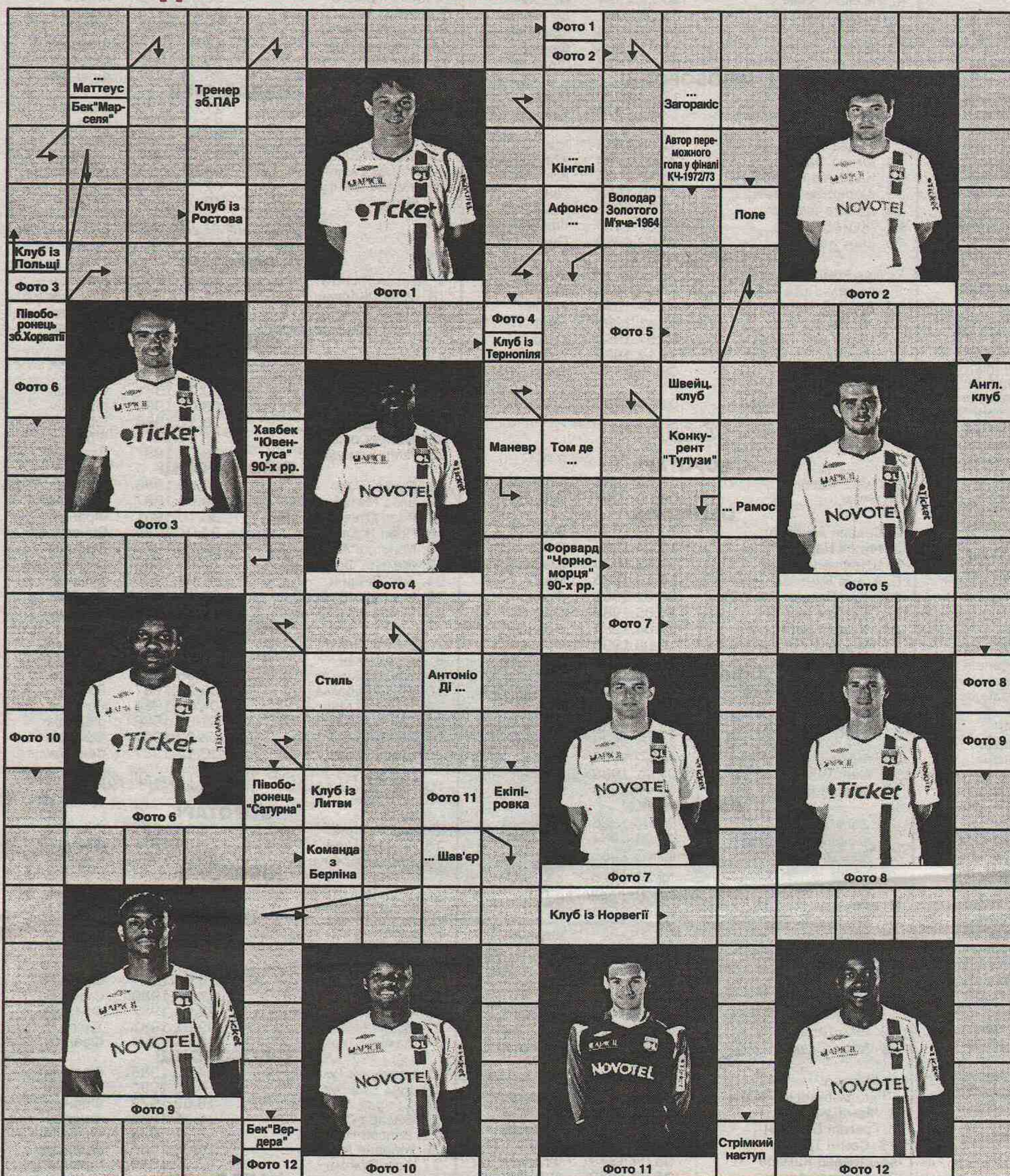
1. П'єррик Крос	23.06.1991	Франція
16. Тедді Ришер	21.09.1974	Франція
30. Мат'є Дрейєр	20.03.1989	Франція

ОБОРОНЦІ

2. Фредерик Дупліс	07.04.1990	Франція
3. Іван Стеванович	24.06.1983	Сербія
4. Букарі Драме	22.07.1985	Сенегал
5. Жак Фаті	25.02.1984	Франція

8. Роберто да Круз Жуніор Карлао	19.01.1986	Бразилія
13. Жеремі Бреше	14.08.1979	Франція
14. Боян Йокич	17.05.1986	Словенія
17. Максим Жоссе	21.03.1987	Франція
22. Яссин Мікарі	09.01.1983	Туніс
24. Дам'єн Перкис	10.04.1984	Франція

СКАНВОРД № 282. «ЛІОН»-2009

Перша ліга

ДИНАМІВЦІ РЕАБІЛІТУВАЛИСЬ

Перенесений матч 1-го туру
15 вересня — вівторок
Динамо-2 — ФК Харків — 2:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. ПФК Севастополь	9	7	1	1	26-7	22
2. Геліос	9	5	3	1	12-9	18
3. Волинь	8	4	4	0	14-6	16
4. ФК Львів	8	4	2	2	14-3	14
5. Кримтеплиця	7	4	2	1	11-3	14
6. Сталь	7	4	1	2	11-7	13
7. Енергетик	9	4	1	4	6-9	13
8. Динамо-2	6	4	0	2	11-11	12
9. ПФК Олександрія	9	3	3	3	12-8	12
10. Десна	8	3	3	2	7-7	12
11. Арсенал	9	3	3	3	8-12	12
12. Зірка	9	2	5	2	10-12	11
13. Нафтовик-Укрнафта	9	2	3	4	12-11	9
14. Дністер	9	2	3	4	13-18	9
15. Фенікс-Іллічівець	8	1	2	5	9-16	5
16. Нива	9	1	2	6	6-17	5
17. Прикарпаття	8	1	1	6	4-15	4
18. ФК Харків	7	0	1	6	7-22	1

ЧАПАЙКА

ДИНАМО-2 — ФК ХАРКІВ — 2:1 (0:1).
15 вересня. 15.00. Стадіон НТБ "Динамо". 300 глядачів.

Судді: О. Бондар, Ю. Манило, В. Папірович (усі — Хмельницький).

Делегат ФФУ: П. Скрильчик (Кременчук).

Київ: Кичак, Родіна, Парцванія, Рижук, Новак, Кушніров, Морозенко (Рибалка, 75), Герасим'юк (Щедрий, 90), Калитвинцев, Малин (Шевчук, 63), Коваль (Гриппа, 75).

Тренери: Геннадій Литовченко та Юрій Калитвинцев.

Харків: Ходанович, Тарновський, Кравченко, Паламарчук (Гречка, 60), Федота, Грінченко, Яворський, Корольчук, Бойченко, Сивуха, Ушаков (Черніков, 65). **Тренер:** Михайло Стальмах.

Голи: Калитвинцев (55), Малин (59) — Грінченко (33).

Попередження: Грінченко (20), Яворський (46), Федота (48).

У перенесеному матчі першого туру динамівці не без зусиль переграли недавнього учасника прем'єр-ліги — ФК "Харків" і реабілітувалися за п'ятничну поразку від "Енергетика".

У перші хвилини матчу команди діяли практично без небезпечних моментів, зосередившись на захисті. У жорстких єдиноборствах футболісти нерідко виходили за рамки правил, тому свисток судді звучав регулярно. Але всі "стандартні" заробляли далеко від воріт, тому особливої небезпеки не несли. Можна відзначити хіба що непоганий удар Яворського, але м'яч, зачепивши одного з динамівців, вилетів на кутовий. У складі "Динамо-2" небезпечний момент записав на свій рахунок активний Морозенко, але після його прострілу з правого флангу у воротарському ніхто не встиг підставити ногу. А ось гості спромоглися на гол, хай і курйозний. Кичак вийшов із воріт, вибиваючи м'яч, але зробив це просто на гравця суперника Грінченка, який обачливо перекинув кіпера, — 0:1. Динамівці тут же могли зрівняти рахунок, але м'яч після удару Ковалю поцілів у поперечину.

Після перерви бажання динамівців відігратися було очевидним. І це дало результат. Гості сфолили недалеко від півкола штрафної. "Стандарт" узався виконувати Калитвинцев і зробив це більш ніж вдало, спрямувавши м'яч до правої від себе "дев'ятки". А ще через чотири хвилини Малин вивів динамівців уперед — 2:1.

Світлана ПОЛЯКОВА.

Віктор ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС

60994

Український
ФУТБОЛ

«Український футбол».

Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336

Виходить чотири рази на тиждень (вівторок, середа, четвер, п'ятниця).

Державне видавництво «Преса України». 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Отримувач коштів: Державне видавництво «Преса України». Розрахунковий рахунок № 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу», код 05905668.

Точка зору авторів публікацій не завжди співпадає з позицією редакції. Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори і рекламодавці, за якість друку — друкарня, за доставку газети — пошта. Матеріали, надруковані в газеті «Український футбол», є власністю видавця, захищені міжнародним і українським законодавством і не можуть бути відтворені в будь-якій формі без письмового дозволу видавця. При підготовці матеріалів використовуються офіційні сайти наступних команд: «Динамо» (Київ), «Шахтар» (Донецьк), «Металіст» (Харків), «Металург» (Донецьк), «Ворскла» (Полтава), «Дніпро» (Дніпропетровськ), «Металург» (Запоріжжя), «Таврія» (Симферополь), «Карпати» (Львів), «Чорноморець» (Одеса), «Арсенал» (Київ), «Кривбас» (Кривий Ріг), «Зоря» (Луганськ), «Іллічівець» (Маріуполь), «Закарпаття» (Ужгород). При використанні наших публікацій посилання на газету обов'язкове. Ціна вільна. © «Український футбол».

Адреса редакції: 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Телефони редакції: 454-83-03, 454-83-90
Факс: 235-31-52, 454-83-03
Відділ реклами та реалізації: 454-88-91
Електронна пошта — tu@pressa.kiev.ua
Сайт: www.ukrainian-football.com

В.о. головного редактора
Л. О. МАКСИМЕНКО

Черговий по номеру
О. В. ОЗІРНИЙ

Видруковано з готових редакційних фотоформ.

Зам. 3025136.

Індекс 60994.

4 820012 962198

№ 136 (2235)